

ΣΤΟ ΣΤΟΧΑΣΤΡΟ ΚΑΙ ΠΑΛΙ Η ΑΣΦΑΛΙΣΗ

ΤΑΞΙΚΗ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΤΩΡΑ ΓΙΑΤΙ αύριο θα είν' αργά

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΣΑ ΑΚΟΜΗ ΘΑ ΧΑΣΟΥΜΕ

ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΤΗΣ «ΚΟΝΤΡΑΣ» ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΜΒΑΣΙΟΥΧΟΥΣ

**Απειλούν, εκβιάζουν,
απολύουν**

Αποθρασυμμένοι οι δουλέμποροι

SΕΛΙΔΑ 16

Επίθεση κατά μέτωπο στους εκπαιδευτικούς

ΣΕΛΙΔΑ 11

**Μεθοδολογία
και πρακτικές
χούντας από
την κυβέρνηση
Παπανδρέου**

ΣΕΛΙΔΑ 7

Στη Βουλή το δασοκτόνο νομοσχέδιο Μπιρμπίλη

ΣΕΛΙΔΑ 8

Χρυσοκάνθαροι γραφειοκράτες

SΕΛΙΔΑ 3

Η Σιούτη «καίει» το Μαξίμου

ΣΕΛΙΔΑ 3

Γερμανία

Καταλήψεις Πανεπιστημίων

SFAWA 7

Νόμος-πλαίσιο και
βάση του «10»

Αλλαγές προς όφελος του κεφαλαίου

ΣΕΛΙΔΑ 10

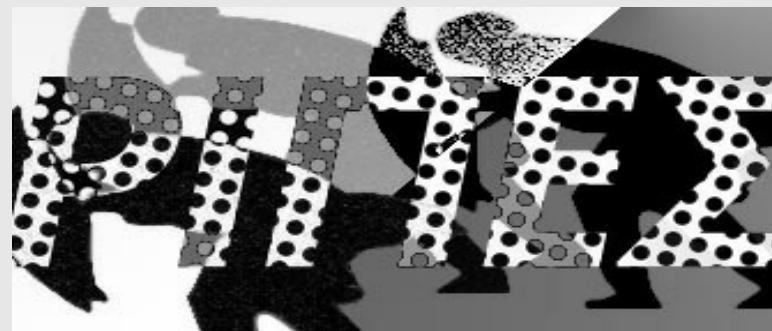
**Ολοκληρώνεται
η δίκη ΕΛΑ**

ΕΕΛΙΔΕΣ 12-13

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

21/11: Ημέρα τηλεόρασης, ημέρα χαιρετισμού 21/11/1973: Πραξικόπημα Ιωαννίδη 21/11/1921: Δραπέτευση ληστή Θωμά Γκαντάρα από τις φυλακές Λαρισας 21/11/2006: Μετανάστης από το Μαγκρέμπι νεκρός μετά από κράτηση στο ΑΤ Ομόνοιας 21/11/2001: Ο αστυφύλακας Γιάννης Ριζόπουλος δολοφονεί στην πλατεία Αμερικής τον 20χρονο αλβανό μετανάστη Γεντζάν Celinku 22/11: Λίβανος: Ημέρα ανεξαρτησίας 22/11/1247: Θάνατος Robin Hood 22/11/1957: Το απολυτήριο του δημοτικού απαραίτητο για οποιαδήποτε εργασία. Πολλαπλασιάζονται τα νυχτερινά σχολεία για αντιμετώπιση του αναλφαβήτησμού 22/11/1963: Δολοφονία Τζον Κέννεντι 22/11/1990: Η Μάργκαρετ Θάτσερ υποχρεώνεται σε παραίτηση μετά έντεκα χρόνια πρωθυπουργίας 22/11/1991: Ο Μπούτρος Μπούτρος Γκάλι ορκίζεται ΓΤ ΟΗΕ 22/11/2001 Ο πάτης Ιωάννης Παύλος Β' γίνεται ο πρώτος πάτας που χρησιμοποιεί ηλεκτρονικό ταχυδρομείο 22/11/2002: Διεύρυνση ΝΑΤΟ προς ανατολάς με επτά νέες χώρες (Λετονία, Λιθουανία, Εσθονία, Σλοβακία, Σλοβενία, Βουλγαρία, Ρουμανία) 22/11/2005: Ορκίζεται η πρώτη γυναίκα καγκελάριος της Γερμανίας (Ανγκέλα Μέρκελ) 23/11: Ισπανία: Ημέρα εργασίας-ευχαριστιών 23/11/1837: Εκδιδεται νόμος «περί Τύπου» στην Ελλάδα και θεσπίζονται ποινές για παραβάτες 23/11/1981: Εφαρμογή μονοτονικού συστήματος 23/11/1989: Με συμφωνία ΠαΣΟΚ, ΝΔ και Συν ο Ξενοφών Ζολώτας σχηματίζει ιοκυμενική κυβέρνηση 23/11/1968: Πρώτη μεγάλη δίκη «Ρήγα Φεραίου» από έκτακτο στρατοδικείο, 13 καταδίκες 23/11/1977: Βόμβα μολότοφ στο σύντερ-μάρκετ Μαρινόπολη (Δροσοπούλου) 23/11/2000: Εκτελούνται εν ψυχρώ δύο νεαροί Αλβανοί (ο 22χρονος Τσαβάχιρ Κατσάνι και ο 15χρονος Ρίον) από έλληνα οπλοφόρο στη Γαλάτιστα Χαλκιδικής 24/11: Ημέρα διαμαρτυρίας ενάντια στα πολεμικά παταχγίδια 24/11/1946: Ο Καραμανής πρώτη φορά υπουργός (Εργασίας) 24/11/1963: Δολοφονία Λι Χάρβεϋ Οσβαλντ, δολοφόνου του Τζον Κέννεντι (Τζακ Ρούμπτ) 24/11/1972: Η συνέλευση του ΝΑΤΟ ζητά αποκατάσταση δημοκρατίας στην Ελλάδα 24/11/1967: Εκρήξη βόμβας μέσα στο υπουργείο Βιομηχανίας (ΔΕΑ) 25/11: Ημέρα για τους εν κινδύνω πλήθυσμούς, ημέρα για εξάλειψη της βίας κατά γυναικών, ημέρα αγοραστικής αποχής, Σουρινάμ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1975) 25/11/1915: Γέννηση Αουγκούστο Πινούετ 25/11/1935: Επιστρέφει στην Αθήνα μετά δωδεκαετή εξορία ο βασιλιάς Γεώργιος Β' 25/11/1942: Ανατίναξη γέφυρας Γοργοπόταμου 26/11/1985: Χτύπημα λεωφορείου ΜΑΤ κοντά στο Κάραβελ, ένας νεκρός και δύο τραυματίες αστυνομικοί (17Ν) 27/11: Μπούρμα: Εθνική γιορτή, Κούβα: Ημέρα μαρτύρων 27/11/1919: Συνθήκη Νεϊγί (αποκλεισμός Βουλγαρίας από Αιγαίο) 27/11/1925: Ο δικτάτορας Πάγκαλος εκτελεί δημόσια με απαγχονισμό τους καταχραστές του δημοσίου Δρακάκο και Ζαφειρόπουλο.

● Τι δα πει «το συντομότερο δυνατόν», ρε αγράμματο; ●●● «As soon as possible», λέμε, ζώα ●●● Και γράφουμε ασ-αρ, για να γλιτώνουμε χρόνο και χώρο ●●● Ντιπ γιουρούκια, είσαστε, γαμώ το φελέκι σας ●●● Δεν ακούσατε την υπουργό πως ακριβώς το είπε; ●●● Ετσι δα το λέτε και σεις από δω και πέρα ●●● Σε συμπονάμε, Αννούλα μας, με τους αγράμματους, τα ζώα, που έχεις μπλεξει ●●● Το είχες πει εσύ από παλιά, να γίνουν τα Αγγλικά επίσημη γλώσσα του κράτους, αλλά δεν σε άκουσαν ●●● Ιωσής είναι ευκαιρία τώρα, που έχουμε και πρωθυπουργό που τα έχει μητρική γλώσσα ●●● Αμα δε δούμε τον Πάγκαλο να εμβολιάζεται στην πλατεία Συντάγματος, σε απευθείας τηλεοπτική μετάδοση, δεν προκειται να εμβολιαστούμε ποτέ ●●● Είδατε, όμως, οργάνωση οι φαρμακευτικές εταιρίες; ●●● Η ίδια καμπάνια γίνεται σε όλη την Ευρώπη ●●● Μεγαλογιατροί και πολιτικοί εμβολιάζονται δημόσια και καλούν το λαό να κάνει το ίδιο ●●● Δίκιο έχεις άγιε Ανδιμε ●●● Είναι δυνα-

τόν να αντιμετωπίζεται η Εκκλησία σαν να είναι «ένας έμπορος, ένας πραματευτής, ένας επιχειρηματίας, ένας που έχει γραφείο»; ●●● Τα εκκλησιαστικά ακίνητα είναι αγιασμένα, όπως αγιασμένο είναι και το παγκάρι ●●● Ακου, όμως, άγιε πατέρα, τι σκέφτηκαν κάτι αρρωστημένα και παραστρατημένα μυαλά εδώ στην «Κόντρα» ●●● Σας παρομοίασαν με τον Ούρι Ριάλερ ●●● Μια φάρσα για βόμβα έγινε και ο «μάγος» ακολούθησε το δόγμα «τρεχάτε ποδάρικα μου να μη σας χέσει ο κώλος μου» ●●● Αντί να κάνει ένα «μαγικό» και να αποσυνδέσει τη βόμβα,

την έκανε πρώτος-πρώτος από το πλατό ●●● Γιατί δεν κάνετε κι εσείς ένα δαύμα, ν' αλλάξουν μυαλά οι πολιτικοί; ●●● «Έγραψε» το «Ποντίκι» με το πρωτόσελίδο του την περασμένη βδομάδα ●●● Ο Μητσοτάκης δακρυσμένος, με τσιρότο στο σόμα, να σκέφτεται: «Μα γιατί δεέ μου;;; Αφού δεν είπα κουβέντα!!!» ●●● «Δεν είμαι λαγός, είμαι αλεπού» ●●● «Έγραψε» πάλι ο σπελείωτος Πανίκας, που ολοένα και ανεβάζει τις μετοχές του στο γαλάζιο χρηματιστήριο ●●● «Λαγός», βέβαια, είναι ο Αθραμόπουλος, που τράβηξε στην αρχή την κούρσα για λογα-

◆ Με εντολή της υπουργείου Γεωργίας Κ. Μπατζελή, στην αποδελτίωση των εφημερίδων του Σαββατοκύριακου, που γίνεται από το γραφείο Τύπου του υπουργείου, δεν περιλήφθηκε το δημοσίευμα της «Κ», που αναφερόταν στον συνεχίζομενο διώγμο του υπόλληλου Α. Κατζηλάκη, που δεν αποκαθίσταται και από τη νέα πολιτική ηγεσία, μολονότι υπάρχουν αποφάσεις του ΣΤΕ υπέρ του. Για την ακριβεία, το δημοσίευμα περιλήφθηκε στην αποδελτίωση που προορίζεται για το γραφείο της υπουργείου, λογοκρίθηκε δύμως από το σώμα της αποδελτίωσης που προορίζεται για τις υπηρεσίες του υπουργείου. Το δείγμα γραφής για τη... διαφάνεια είναι σαφές. Ας το πάρει χαμπάρι, όμως, η κ. Μπατζελή, ότι το υπουργείο δεν είναι πρωταρχική της μογαζί. Δεν έχει κανένα δικαίωμα να επιλέγει αυτή τη θα αποδελτίωνται και

**■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ
ΣΤΗΝ <>**

● Οι Μ-Τ 100 ευρώ

τι όχι. Κανένας δε μπορεί να κρύψει τις «πομπές» του με χρήματα του ελληνικού λαού. ◆ «Ένα κόμμα που επιβραβεύει αυτούς που φεύγουν και αφήνει και -αν θέλετε- τιμωρεί αυτούς που μένουν, είναι ένα κόμμα που έχει δυσκολίες να κρατήσει τους ψηφοφόρους του». Σε ποιον ανήκει η φράση; Στον στενό συνεργάτη της Μπατζελάνη, ευρωβουλευτή Θ. Σκυλακάκη, που είχε εγκαταλείψει τη ΝΔ ακολουθώντας τον Μάρο στους «Ταύρους»! Για να μη μιλήσουμε για το Νικήτα Κακλαμάνη, που ήταν πρωτοπαλίκαρο του Σαμαρά στην ΠΟΛΑ. Λέτε να μην τα ξέρουν αυτά τα μελη της ΝΔ;

◆ Το «Βήμα», που συνήθωσ...

υλικό, σύμφωνα με νόμο που έχει υπογραφεί από τον Αμερικανό πρέσβη. Associated Press Τζορτζ Σόρος (Καθημερινή) Οι Ελληνας πρωθυπουργός κ. Γ. Παπανδρέου είναι άνθρωπος με φρέσκες ιδέες και όρεξη για δουλειά.

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Ο Ελληνας πρωθυπουργός κ. Γ. Παπανδρέου είναι άνθρωπος με φρέσκες ιδέες και όρεξη για δουλειά. Τζορτζ Σόρος (Καθημερινή) Ο Αμερικανός υπουργός Αμυνας, Ρόμπερτ Γκέιτς, μπλόκαρε τη δημοσίευση περίπου 40 φωτογραφιών από την κακοποίηση κρατουμένων στο Αφγανιστάν και το Ιράκ. Τον περασμένο μήνα, το Κογκρέσο του έδωσε νέες εξουσίες για την απαγχονισμό του δημοσίου Δρακάκο και Ζαφειρόπουλο.

επιμένουν στην έννοια της ήπιας προσφορογής, που τόσο καταστροφική απεδείχθη για την προηγούμενη κυβέρνηση. Καθημερινή (κύριο άρθρο) Ως ιδέα πολύ χρήσιμη. Ειδικά σε μια εποχή μεγάλης ανεργίας. Δυστυχώς, στην Ελλάδα, με ευθύνη και των δύο κομμάτων εξουσίας, τα προγράμματα αυτά μετατράπηκαν σε εργαλεία πελατειακών σχέσεων. Λέμε να συνεχιστούν, μα' ν' αλλάξει το καθεστώς. Οι staggers να είναι ασφαλισμένοι, να έχουν μια δικαιημένη αμοιβή και να αποκούν

εργασιακή εμπειρία. Ο τομέας, στον οποίο μπορούν ν' αναπτυχθούν είναι αυτός των «πράσινων επαγγελμάτων».

Νίκος Χρυσόγελος Τα τέσσερα τελευταία χρόνια έχω υποστεί επιθέσεις γιατί υπήρχε ένα σύστημα στην προηγούμενη κυβέρνηση που ορισμένους δημοσιογράφους μάς κυνήγησε με κακόβουλα δημοσιεύματα και παρασκηνιάκες ήντριγκες. Μιλώ για το περίφημο σύστημα Ρουσόπουλου, το οποίο μας κυνήγησε. Και διάφοροι συνάδελφοι έγιναν πι-

στις τοσέπες μινιαρχών και εκπομπαρχών, δεν στάθηκε ικανό ούτε να ενημερώσει ούτε να... ευαισθητοποιήσει την ελληνική κοινή γνώμη για την ανάγκη προσέλευσης στις ευρωεκλογές». Φανταστείτε όμως τι θα γινόταν αν δεν αναπτυσσόταν ολή ουτή η λυσσώδης καμπάνια, η οποία έτσι κι αλλιώς κάνει ζημιά σε μυαλά και συνειδήσεις.

◆ Αντιγράφουμε από το κύριο άρθρο των «Νέων»: «Είναι γνωστό, για παράδειγμα, ότι στη δεκαετία του '70 στις ΗΠΑ ο μαζικός εμβολιασμός για πανδημία της γρίπης που τελικώς δεν ήρθε είχε ως αποτέλεσμα περισσότερα - και σοβαρά - προβλήματα από τις παρενέργειες!»

<

Χρυσοκάνθαροι γραφειοκράτες

Δεν ξέρουμε ποια ακριβώς σκοπιμότητα υπαγόρευσε το αποκαλυπτικό ρεπορτάριζ του «Βήματος» της περασμένης Κυριακής, για τα τεράστια ποσά που τεσπώνουν γραφειοκράτες συνδικαλιστές, τους οποίους οι κυβερνήσεις τοποθετούν σε ΔΣ δημόσιων επιχειρήσεων και οργανισμών. Μιλάμε για δεκάδες χιλιάδες ευρώ το χρόνο, τα οποία τεσπώνουν πρωταπίκα. Σήγουρα κάποιοι λογαριασμοί έκιναθαρίζονται (στο Λαμπρακιστάν ποτέ δεν γράφεται τίποτα στην τύχη, ούτε ένα τόσο σοβαρό θέμα θα αφηνόταν στη διακριτική ευχέρεια κάποιων συντακτών), όμως αυτό δεν μας ενδιαφέρει και δεν πρόκειται να ασχοληθούμε. Εκείνο που έχει σημασία είναι πως συνδικαλιστές όπως ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ τεσπώνουν μέχρι και 150.000 ευρώ το χρόνο (!!!) από συμμετοχή σε ΔΣ όπως της ΔΕΗ, της ΕΤΕ, του ΟΑΕΔ κ.ά. Αξιο λόγου είναι επίσης το γεγονός ότι Πασάροι συμμετέχουν κανονικότατα στα ΔΣ κρατικών επιχειρήσεων και επί ΝΔ. Αν τα τεσπώνουν όλα μόνο τους ή αν τα μοιράζονται και με την κλίκα τους για να μην έχουν γκρίνια, δεν το γνωρίζουμε, όμως και αυτό δεν έχει σημασία. Σημασία έχει ο παρασιτισμός της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας.

Το δημοσίευμα έφερε ταραχή στους αστογραφειοκράτες της ΓΣΕΕ, οι οποίοι απάντησαν την

επόμενη κιόλας μέρα όχι με πρωταπίκες δηλώσεις όσων αναφέρονταν πρωταπίκα, αλλά με απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της ΓΣΕΕ, που αναφέρει τα εξής:

«Τέλος η Ε.Ε. της ΓΣΕΕ διαμαρτύρεται εντονότατα για την ποιότητα και τα στοιχεία "έρευνας", σχετικά με τις αμοιβές των συνδικαλιστών στελεχών. Σ'ένα κούβρι φευδών, ανακριβειών και χαλκευμένων στοιχείων, αμφισβητούνται ουσιαστικά ακόμη και οι αποδοχές που λαμβάνουν οι εργαζόμενοι που βρίσκονται στην ηγεσία του Σ.Κ. Η απαξίωση των συνδικάτων και των ηγεσιών τους αποτελεί για πολλούς ομολογημένο στόχο. Το πράττουν ωμά και απροκάλυπτα. Η ΓΣΕΕ ούτε τις θεσμικές της εκπροσωπήσεις, ούτε τους θεσμούς συμμετοχής μέσω καθολικών ψηφοφοριών θα εγκαταλείψει. Προκειμένου να επιτελέσει το έργο της ως κεντρικού κοινωνικού διαπραγματευτή δεν παραδίδει τα στελέχη της στις αδηφάργες ορέξεις οποιων τους επιθυμούν "εύκολη" λεία συναλλαγών και διαφθοράς. Τα συνδικάτα στη χώρα μας, θα συνεχίσουν να αποτελούν την ασπίδα προστασία των εργαζομένων και των κοινωνικά αδυνάτων, από τις επιθέσεις διαφόρων και επερόκλητων κέντρων, που ενοχλούνται σφοδρά από την παρουσία και τους αγώνες τους.»

ΥΓ: Στην ιστοσελίδα του ΣΥΝ βρήκαμε ομιλία του τότε αναπληρωτή προέδρου της ΓΣΕΕ Αλ. Καλύβη στις 15.10.2003, που για το συγκεκριμένο ζήτημα έλεγε τα

εξής: «Το συνδικαλιστικό κίνημα έχει αρκετά αρνητικά και επιβαρύνεται από ένα καθεστώς επ' αμοιβή συμμετοχών που δηλητηριάζει ακόμη περισσότερο την κατάσταση. Δεν αναφερόμαστε σε διάφορα έξοδα που χορηγούνται ή για την συμμετοχή σε άμισθες επιπροπές. Μιλάμε για ορισμένες αμοιβές σε οργανισμούς και ΔΕΚΟ που είναι υψηλές. Εμείς σε διαδοχικά Συνέδρια αλλά και στο πρόσφατο Οργανωτικό Συνέδριο προτείναμε χωρίς να εισακουστούμε το εξής τετράπτυχο. Η μησή τουλάχιστον αμοιβή να πηγαίνει σε λογαριασμό της ΓΣΕΕ για να καλύπτονται ασφαλιστικά κενά συνδικαλιστών στα πρωτοβάθμια σωματεία, να μη μπορεί κάποιος να συμμετέχει σε πάνω από 1 επιπροπή ή συμβούλιο να υπάρχει περιορισμός χρόνου συμμετοχής και να μην υπάρχει συμμετοχή συνδικαλιστών εκ μέρους της κυβέρνησης σε καμία επιπροπή. Δεν λέμε ότι είναι η ιδανική λύση ούτε φυσικά πάμε στην άλλη άκρη της μη συμμετοχής, ποτεύουμε ωστόσο ότι επιτελους πρέπει να γίνει μία σοβαρή συζήτηση και να καταλήξουμε σε λύσεις που δεν θα εκδέτουν το συνδικαλιστικό κίνημα». Τι να σχολιάσουμε; Την άποψη ότι η μη συμμετοχή σε κρατικά ΔΣ και μάλιστα με χοντρό χρήμα είναι «ακραία» ή την πρόταση να τεσπώνουν οι γραφειοκράτες τα μισά και να δίνουν στα συνδικάτα τα άλλα μισά;

Η Σιούτη «καίει» το Μαξίμου

Δεν ειδαμε την κ. Σιούτη να επιανέρχεται με νέα δήλωση για το νέο τετρασέλιδο αφιέρωμα στην αφεντιά της, που δημοσίευσε το «Πρώτο Θέμα» την Κυριακή. Οπως φαίνεται, κάποιος της διεμήνυσε πως όσο περισσότερο μιλάει τόσο επιβαρύνει τη θέση της. Πέρα από τα όσα κατά κόρον έχουν γραφεί, για τη δραστηριότητα της Σιούτη ως νομικού εκπροσώπου των καταστροφέων του περιβάλλοντος στην υπόθεση του Κάβο Σιδερο (Σητεία, Μονή Τοπλού) και του Ελαιώνα (διπλή ανάπλαση, γήπεδο Παναθηναϊκού, εμπορικό κέντρο Βωβού), η φυλλάδα «ειδικών αποστολών» του ομίλου Μπόμπολα απεκάλυψε πως η Σιούτη εκπροσώπησε επίσης τον ίδιο Κυριακόπουλου στην υπόθεση του περιβαλλοντικού εγκλήματος της Μήλου (τεράστιες καταστροφές από τα απόβλητα της εταιρίας S&B), τον ίδιο Μαντωνανάκη στην υπόθεση της περίφραξης της παραλίας από το ξενοδοχείο Grand Resort στο Λαγονήσι και τον ισπανοελληνικό κατασκευαστικό ίδιο που θελεί να μετατρέψει το Παλαιά-ντε-Σπορ στο άλσος Βεΐκου στο Γαλάτσι σε εμπορικό κέντρο.

Οπως βλέπουμε, η κ. Σιούτη ως νομικός έχει μεγάλη εξειδίκευση σε υποθέσεις περιβαλλοντικών εγκλημάτων. Απ' αυτή την άποψη, είναι απολύτως ασορτί με την... «πράσινη ανάπτυξη» του ΠΛΑΣΟΚ. Το σημαντικότερο που αποκάλυψε το «Πρώτο Θέμα», όμως, είναι πως η Σιούτη έλεγε ψέματα στη δήλωσή της, ότι παρέσχε κάποιες υπηρεσίες στη Siemens, όταν η υπόθεση δεν είχε πάρει το χαρακτήρα σκανδάλου και δεν απασχολούσε το πανελλήνιο. Με παράθεση αλληλογραφίας, την οποία η εφημερίδα έχει πάρει από το φάκελο που σχημάτισε ο ανακριτής Ζαγοριανός, αποκαλύπτεται ότι η Σιούτη υπήρξε βασικός νομικός σύμβουλος του χριστοφοράκου το 2007, όταν η υπόθεση είχε ονομαστεί νομικά από το 2006. Την περίοδο εκείνη ο Χριστοφοράκος δεν αντιμετώπιζε ποινική κατηγορία, αλλά ίθελε να κερδίσει χρόνο σε σχέση με τον έλεγχο της αμερικανικής φίρμας Debevoise & Plimpton, που έκανε την εσωτερική εκκαθάριση της Siemens, μετά τη συμφωνία που είχε κλείσει το γερμανικό μονοπάλιο με τη Wall Street. Η Σιούτη, καθηγήτρια της Νομικής, ειδικεύεται στο Διοικητικό Δίκαιο, ήταν ο καταλλήλος σύμβουλος που εκείνη τη σπηλή χρειαζόταν ο Χριστοφοράκος, για να τρενάρει την έλευση της αμερικανικής φίρμας και να προλάβει να εξαφανίσει κάποια ίχνη.

Το συγκρότημα Μπόμπολα προς το παρόν βγάζει τον Παπανδρέου έξω από το κάδρο των ευθυνών, μιλώντας για συνεργάτες του που περίπου τον παριγρέμουν, ενώ πριν τις ευρωεκλογές κάποιοι άλλοι του είχαν σφυρίξει μερικά πρόγραμματα για τη Σιούτη και την απέκλεισε από το ευρωψηφοδελτιο, βάζοντας στη θέση της άλλη. Πώς όμως αυτός που απέκλεισε τη Σιούτη από μια μη εκλόγιμη θέση στο ευρωψηφοδελτιο, της έδωσε τώρα μια πολύ ισχυρή θέση στο «σύστημα Μαξίμου», το οποίο διοικεί την κυβέρνηση κατά το αμερικανικό προεδρικό σύστημα;

Ο Μπόμπολας, όπως γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο, πάζει το παχιγιδί του. Φροντίζει εκ των προτέρων τα συμφέροντά του, χτυπώντας τον πιο αδύνατο κρίκο που βρήκε στο «σύστημα Μαξίμου». Ισως και να γνωρίζει πρόγραμμα που δεν γνωρίζουμε εμείς για σχέσεις της Σιούτη με ανταγωνιστές του. Το ζήτημα, όμως, δεν είναι το Μπόμπολας, αλλά η καμαρίλα και η διαπλοκή που αποκαλύπτονται από τον πρώτο κιόλας μήνα της νέας... νέας διακυβέρνησης, που ήρθε με... άλλον αέρα. Η Σιούτη κάποια στιγμή μάλλον θα... αποσύρει, αφού προηγηθεί κάποια παρασκηνιακή συμφωνία με τον ίδιο Μπόμπολα να μη γίνει άλλος ντόρος. Το στίμα, όμως, θα μείνει για τον πρωθυπουργό που διεκήρυξε ότι... δεν χρωστάει σε κανένα. Ο Καρομανής έχασε το λεγόμενο «θητικό πλεονέκτημα» μετά την πρώτη τετραετία. Ο Παπανδρέου, παρά τη μεγάλη κάλυψη που έχει από τα ΜΜΕ, το χάνει από το πρώτο μήνα.

Παραμένει ντέρμπι

μειωθεί πως οι μισοί απ' αυτούς που περιέβαλαν τον Αρούλη δηλώνουν υποστηρικτές του Σαμαρά και οι άλλοι μισοί δηλώνουν ουδέτεροι. Σχεδόν όλοι τους ήθελαν ο Αρούλης να θέσει υποψηφιότητα για αρχηγός και όχι να σέρνεται πίσω από τους άλλους, όμως αυτός είναι επικίνδυνο.

Αρούλης μπορεί να βιωθήσει τον ήδη δυνατό μινιατούκο-προπαγανδιστικό μηχανισμό της Μπακογιάνη. Επομένως, καταλήγεται ότι οι άλλοι μισοί δηλώνουν ότι θέλουν να αποτελούνται από την ασπίδα προστασίας των εργαζομένων και των κοινωνικά αδυνάτων, από τις επιθέσεις διαφόρων και επερόκλητων κέντρων, που ενοχλούνται σφοδρά από την παρουσία και τους αγώνες τους.

Μπορεί μεν να σέρνεται το στρατόπεδο της Μπακογιάνη, αυτό όμως δεν προδικάζει τίποτα. Την τελευταία βδομάδα μπορεί να γίνουν πολλά που θα γείρουν την πλάστιγγα, ιδιαίτερα αν υπάρξει δευτέρευσης γύρος, που δημόσιες συνεργασίες από την πρώτη κιόλας γύρο. Κάποιοι ασφαλίτες, λοιπόν, διοχετεύουν την ειδηση ότι οι έρευνες σταμάτησαν «ανεξήγητα», προκειμένου να ξριώσουν κάποιους δικούς τους. Γιατί οι άλλοι έσπευσαν να διοχετεύουν την ειδηση ότι οι έρευνες σταμάτησαν «ανεξήγ

■ **Λιβανός**

Τώρα αρχίζουν τα δύσκολα

Οσχηματισμός κυβέρνησης «εθνικής ενότητας» στο Λίβανο, που έγινε στις αρχές της προηγούμενης βδομάδας, πέντε μήνες μετά τις τελευταίες εκλογές (στις οποίες κέρδισε ο φιλοαμερικανικός «Συνασπισμός της 14ης Μάρτη», δεν αποτελεί άσιο τέλος της πολιτικής σύγκρουσης που εδώ και χρόνια εξελίσσεται στο εσωτερικό του Λιβάνου, αλλά μάλλον ένα νέο πεδίο αντιπαροθέσεων μεταξύ ομάδων με σοβαρές πολιτικές διαφορές.

Πρωθυπουργός της νέας κυβέρνησης τοποθετήθηκε ο Σαάντ Χαρίρι (γιος του δολοφονημένου πολυεκατομμυριούχου και πρώην προέδρου του Λιβάνου, Ράφικ Χαρίρι). Η νέα κυβέρνηση αποτελείται από 30 υπουργεία, 15 από τα οποία δόθηκαν στον φιλοαμερικανικό συνασπισμό (του Χαρίρι) και 10 στο συνασπισμό της αντιπολίτευσης (της Χεζμπολά, της φυλοσυριακής Αμάλ και του χριστιανού μαρωνίτη, πρώην στρατηγού, Μισέλ Αούν). Εποικονέντας δεν έχει το δικαίωμα βέτο (όρο που έθετε η Χεζμπολά παλαιότερα) στις κρίσιμες αποφάσεις.

Μέχρι σήμερα δεν έχουμε δει το πρόγραμμα της νέας κυβέρνησης. Ομως, το σήμουρο είναι ότι θα κοιτάξει να διαχειριστεί την κρίση σε αστικά πλαίσια κι αυτό θα αποτελέσει μια δοκιμασία για τη Χεζμπολά η οποία δεν θα μπορεί να βασίζεται εσαεί μόνο στην εποποιία της αντίστασης στους Σιωνιστές. Ο κόσμος θέλει να έχει και γεμάτο το στομάχι...

Πεινασμένη «υπερδύναμη»

Πριν από δέκα χρόνια, οι άνθρωποι που θεωρούνταν «διατροφικά ανασφαλείς» (κοινώς πεινασμένοι, αλλά στο «κόσμιο» λεξλόγιο των στατιστικών της κεφαλαιοκρατίας δεν χωράνε τέτοιες κουβέντες) ήταν 31 εκατομμύρια (ποσοστό 10.06%). Πέρσι ο «διατροφικά ανασφαλείς» έφτασαν... αισθώσας στα 49 εκατομμύρια (ποσοστό 14.6% των αμερικανικών νοικοκυριών), σύμφωνα με την πρόσφατη έκθεση του υπουργείου Γεωργίας των ΗΠΑ.

Δεν χρειάστηκε να περάσουν ούτε δέκα χρόνια για να αυξηθούν κατά μιάμιστρο φορά οι πεινασμένοι στη χώρα της «ελευθερίας». Η αύξηση είναι πολύ μεγαλύτερη όταν μιλάμε γι' αυτούς που ανήκουν στην κατηγορία της «πολύ χαμηλής διατροφικής ασφάλειας» (17 εκατομμύρια). Εκεί το ποσοστό σχεδόν διπλασιάστηκε, από το 2.97% στο 5.7%. Ξέρετε ποιο είναι το «αστέιο»; Οτι ο αριθμός των υποστιζόμενων είναι κατά 9 εκατομμύρια περίπου μεγαλύτερος από τον αριθμό αυτών που θεωρούνται φτωχοί (39.8 εκατομμύρια) αποδεικνύοντας πόσο κάλπικος είναι ο ορισμός του ορίου φτώχειας!

Πόσο αιξήθηκε το αμερικανικό ΑΕΠ (Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν) μεταξύ 1999 και 2008; Γύρω στο 23%. Οι συγκρίσεις δικές σας...

ΥΓ: Και μία... λεπτομέρεια. Η αύξηση των πεινασμένων δεν πποεί τα κράτη από τη σταθερή προσήλωσή τους στην ενίσχυση του κεφαλαίου. Στη σύνοδο των G20, την προηγούμενη εβδομάδα, οι ηγέτες των χωρών αυτών δεσμεύτηκαν ότι θα συνεχίσουν να προμηθεύουν με ζεστό χρήμα το κεφαλαιού μέσω των διαφόρων «πακέτων στήριξης»...

Πίσω από τα αστραφτερά χαμόγελα

Πίσω από τα αστραφτερά χαμόγελα κρύβεται πάντα ο άγριος ανταγωνισμός. Αυτό δεν μπόρεσε να κρυφτεί όσα χαμόγελα κι αν αντάλλαξαν ο αμερικανός πρόεδρος Μπαράκ Ομπάμα με τον κινέζο ομόλογό του Χου Τζιντάο, κατά την επίσκεψη του πρώτου στο Πεκίνο.

Ο Ομπάμα επιχείρησε να «στριμώξει» το Πεκίνο στο ζήτημα της νομιμοτικής ισοτιμίας δολαρίου-γιουάν, μήπως και κατορθώσει να πετεύχει ανατίμηση του δεύτερου ώστε να βελτιωθεί η θέση των αμερικανικών εμπορευμάτων έναντι των κινέζικων και να μειωθεί το εμπορικό έλλειμμα των ΗΠΑ με την Κίνα, αλλά μάταια. Ο Χου δεν σήκωνε μόγια στο σπαθί του, κάνοντας το αμερικανικό οικονομικό περιοδικό Business Week να αναφωνεί: «Ο Χου δεν μίλησε καθόλου στο λόγο του για τη «συναλλαγματική φιλελευθεροποίηση». Κι αν ακόμα οι πρόσφατες φρήμες στην αγορά για μία πιθανή εφάπτας ανατίμηση του κινέζικου νομίσματος αποδειχτεί σωστή, είναι απίθανο να είναι αρκετή για να επηρεάσει σοβαρά το εμπορικό έλλειμμα» (Business Week, 17/11/09).

Τι στο διάσολο, όμως, είναι αυτή η «συναλλαγματική φι-

λελευθεροποίηση» που ζητά ο Ομπάμα και αρνείται πειθαρικά ο Χου; Η δυνατότητα να ανατιμηθεί το γιουάν, η ισοτιμία του οποίου με το αμερικανικό δολάριο έχει «κλειδωθεί» στα 6.83 γιουάν ανά δολάριο από τον Ιούλη του 2008. Μ' αυτό το τρόπο απόντησε η Κίνα στα προστατευτικά μέτρα που έχουν πάρει οι Αμερικανοί για να συγκρατήσουν την αύξηση της ζήτησης των κινέζικων προϊόντων στη χώρα τους (όπως σωλήνες, ελαστικά αυτοκινήτων κ.ά.). Αν ανατιμηθεί το γιουάν, τα κινέζικα προϊόντα στην Αμερική θα γίνουν ακριβότερα και τα αμερικανικά στην Κίνα φτηνότερα. Αυτό θα δώσει ωθηση στην αύξηση των αμερικανικών εξαγωγών στην Κίνα και τη μείωση των εισαγωγών από την Κίνα. Δεδομένου ότι το εμπορικό έλλειμμα των ΗΠΑ με την Κίνα έχει αυξηθεί τα τελευταία χρόνια (μόνο τους τελευταίους μήνες έπει-

σε λόγω της κρίσης) και η Κίνα έχει γίνει πιστωτήρια χώρα στις ΗΠΑ (κατέχοντας μια τεράστια αξία αμερικανικών ομολόγων που πλησιάζει τα 800 δισ. δολάρια, δηλαδή κοντά στο 6% του ετήσιου αμερικανικού ΑΕΠ), μια ανατίμηση του γιουάν έναντι του δολαρίου θα ήταν ότι πρέπει για τους Αμερικανούς.

Σημειώστε ότι βρισκόμαστε σε μια περίοδο που οι Κινέζοι τους πάρινουν τις αγορές στη νοτιοανατολική Ασία, φτάνοντας στο σημείο πέρα η Κίνα να γίνει ο τρίτος μεγαλύτερος εμπορικός εταίρος των χωρών του ASEAN (Ενωση Χωρών Νοτιοανατολικής Ασίας) μετά την Ιαπωνία και την ΕΕ, εκτοπίζοντας τις ΗΠΑ που για δεκαετίες κατείχαν την τρίτη θέση. Το ποσοστό των εμπορικών συναλλαγών των χωρών του ASEAN με την Κίνα πεντεπλασιάστηκε μέσα σε 15 χρόνια (από το 2% το 1993 σε 11.3% το 2008), τη σημή που έπεισε αισθητά με τις

ΗΠΑ (από 17% σε 10.6%).

Στο τελικό ανακοινωθέν των δύο προέδρων δεν έγινε καμία αναφορά πάνω στο ζήτημα των συναλλαγματικών ισοτιμιών, παρά μόνο τα δύο μέρη «αναγνώρισαν» τη «σπουδαιότητα του ανοιχτού εμπορίου» και «δεσμεύτηκαν» να «πλειάσουν τον προστατευτισμό σε όλες του τις μορφές». Η Κίνα εμφανίστηκε επίσης πρόθυμη να συμβάλλει στον «αντιτρομοκρατικό» ογώνα (με τη μορφή της ανταλλαγής πληροφοριών και τίποτα περισσότερο), ενώ στο ζήτημα του Ιράν οι δύο πλευρές επανέλαβαν ότι υποστηρίζουν την ειρηνική χρήση των πυρηνικών, χωρίς να κάνουν καμία αναφορά σε οποιαδήποτε μέτρα εναντίον της χώρας αυτής. Γ' αυτό και το Business Week σημείωσε ότι η επίσκεψη Ομπάμα στην Κίνα απέδωσε μικρή πρόσδοση στις μεταξύ τους σχέσεις κι ότι για αρκετά χρόνια ακόμα οι σχέσεις ΗΠΑ-Κίνας θα συνοδεύονται από συνεργασία αλλά και τριβές.

Σε ένα κόσμο που οι αγορές είναι καθορισμένες και περιορίζονται από την παγκόσμια οικονομική κρίση, ο ανταγωνισμός των ιμπεριολαστικών δυνάμεων θα οδύνεται, ακόμα κι αν εμφανίζεται κάτω από το πέπλο της αμοιβαίας συνεργασίας.

Καταγγέλλουν προβοκάτσιες από τη «Blackwater»

Τους τελευταίους μήνες παρατηρείται μια σημαντική αύξηση των τυφλών επιθέσεων στο Πακιστάν σε μεγάλα αστικά κέντρα, πολυσύχναστες αγορές, αικόμη και στο Ισλαμικό Πανεπιστήμιο της πακιστανικής πρωτεύουσας, με εκατοντάδες άμαχους νεκρούς και τραυματίες. Όλες αυτές οι επιθέσεις αποδόθηκαν και αποδίδονται αιμέσως από την πακιστανική κυβέρνηση στην Καταγγέλλουν προβοκάτσιες από την πακιστανική φρουρά Blackwater, γνωστή για την πλούσια δολοφονική δράση της στο Ιράκ.

Η Blackwater φυσικά αρνείται ότι έχει υπογράψει συμβόλαια με την πακιστανική κυβέρνηση και ότι έχει αναπτύξει δυνάμεις στο Πακιστάν. Ομως εδώ και αρκετό καιρό υπάρχουν μαρτυρίες, καταγγελίες και αρθρογραφία σε αρκετά πακιστανικά έντυπα σχετικά με την παρουσία και δράση μισθοφόρων της Blackwater στο Πακιστάν. Μια εντελώς αιμοδρή εικόνα για το κλίμα που διαμορφώνεται από τις καταγγελίες αυτές αλλά και την αδυναμία του κυβερνητικού προπαγανδιστικού μηχανισμού να πείσει, δίνει το σχόλιο του ανταποκριτή του Αλ - Τζαζίρα στο Πακιστάν Καμάλ Χαϊντέρ σχετικά με το προσαναφρόμενο βίντεο: «Υπάρχει μια αυξανόμενη οργή ανάμεσα στους Πακιστανούς. Κάποιος που βλέπει τον τύπο των επιθέσεων που γίνονται – τυφλές επιθέσεις αυτές βρίσκεται η ποσοθετή αναφέρεται από την CIA, όπως την Blackwater, με σκοπό να προκαλέσουν το μήσος των απλών ανθρώπων εναντίον των Μουτζαχεντίν. Η Blackwater μετονομάστηκε σε Χε μετά τις κατάφωρες παραβιάσεις των ανθρώπων

που θα πει, κι αυτό αναφέρεται ακόμη και από τα τοπικά

Χρησιμοποιούν κρατούμενους ως πειραματόζωα

Tο παλαιοιστινιακό κέντρο για τα ανθρώπινα δικαιώματα «Sawasya» κατήγγειλε με ανακοίνωσή του στις 16 Νοεμβρίου ότι το Ισραήλ χρησιμοποιεί παλαιοιστίνιους κρατούμενους ως πειραματόζωα, χωρίς τη συγκατάθεσή τους, για να δοκιμάσει τα αποτελέσματα νέων φαρμάκων που παρασκευάζονται από το υπουργείο Υγείας, και ζήτησε να ξεκινήσει αμέσως σχετική έρευνα.

Ως απόδειξη της καταγγελίας του ανέφερε την περίπτωση του κρατούμενου Zuhair Al - Iskaifi, στον οποίο οι ισραηλινοί ανακριτές έκαναν μια ένεση, που δεν είχε ποτέ ξαναδεί, με αποτέλεσμα να χάσει μόνιμα το τρίχωμα από όλο το σώμα του, και πρόσθεσε ότι παρόμοια περιστατικά έχουν συμβεί και σε

άλλους κρατούμενους.

Το κέντρο κάλεσε τα αραβικά και τα διεθνή ΜΜΕ να ρίξουν φως στο σοβαρό αυτό ζήτημα και να αποκαλύψουν τις παραβιάσεις των ανθρώπινων δικαιωμάτων των παλαιοιστίνιων κρατουμένων στις ισραηλινές φυλακές. Επίσης, κάλεσε τις οργανώσεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα και τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας να στείλουν ομάδες γιατρών στα κατεχόμενα παλαιοιστινιακά εδάφη για να επισκεφτούν τις ισραηλινές φυλακές και να εξετάσουν τους κρατούμενους που έχουν υποβληθεί σ' αυτά τα τεστ.

Την ίδια μέρα, έφτασε στα χέρια του Αραβικού Συνδέσμου μια επίσημη έκθεση του υπουργού της Παλαιοιστινιακής Αρχής (Ραμάλα) για τις υποθέσεις των φυλακισμέ-

νων, η οποία αποκαλύπτει ότι οι ισραηλινές αρχές κατοχής έχουν συλλάβει περίπου 6.200 παιδιά από τότε που ξεκίνησε η Ιντιφάντα του Αλ - Ακόσα (2000), από τα οποία 337 κρατούνται ακόμη στις ισραηλινές φυλακές και στα ανακριτικά κέντρα. Οι αρχές κατοχής αποστέρευν από τα παιδιά αυτά, σύμφωνα με την έκθεση, «βασικά δικαιώματα που παρέχονται από διεθνείς συμβάσεις, όπως το δικαίωμα να γνωρίζουν την αιτία της σύλληψής τους, το δικαίωμα να δέχονται νομικές συμβούλες, το δικαίωμα των οικογενειών να γνωρίζουν την αιτία και τον τόπο κράτησης των παιδιών τους, το δικαίωμα να εμφανίζονται μπροστά σε δικαστή, να προβάλλουν αντιρρήσεις στην κατηγορία και να υποβάλλουν έφεση, το δικαίωμα

ωμα να επικοινωνούν με τον έξω κόσμο και να έχουν ανθρώπινη μεταχείριση, η οποία προστατεύει την αξιοπρέπεια του φυλακισμένου παιδιού». Μεταξύ των άλλων, η έκθεση καταγγέλλει επίσης ότι οι αρχές κατοχής αντιμετώπισαν τα παιδιά ως «πιθανούς υπονομευτές και τα υπέβολαν σε διάφορους τρόπους βασανισμού και βάναυσης μεταχείρισης, όπως ξυλοδαρμούς, αποστέρηση ύπνου, πείνα, σεξουαλική παρενόχληση και αποστέρηση επισκέψεων. Ακόμη ότι εφάρμοσαν ψυχολογικά και φυσικά μέσα για να αποσπάσουν ομολογίες από φυλακισμένα παιδιά και να τα πιέσουν να δουλέψουν για την ισραηλινή υπηρεσία πληροφοριών».

Οι Σιωνιστές ακολούθουν σταθερά τα βήματα των ναζί.

■ Παλαιοιστινιακό

Απόλυτο αδιέξοδο

Σε απόλυτο αδιέξοδο έχει περιπέτει η Παλαιοιστινιακή Αρχή και ο πρόεδρός της Μαχμούντ Αμπάς, ο οποίος προκήρυξε εκλογές στις οποίες δήλωσε ότι δεν πρόκειται να πάρει μέρος, για να μαζέψουν τα πράγματα οι δικοί του και να οδηγήσουν στην αναβολή των εκλογών επ' αριστο, με την αιτιολογία ότι η Χαμάς εμποδίζει την διεξαγωγή τους στη Γάζα.

Μετά το φιάσκο της προκήρυξης εκλογών (υπενθυμίζουμε ότι η θητεία του Αμπάς έχει λήξει από τις αρχές αυτού του χρόνου), ήρθε η μονομερής ανακήρυξη του... Παλαιοιστινιακού Κράτους και η έκκληση για αναγνώριση από τη διεθνή κοινότητα! Μετά από 18 χρόνια «ειρηνευτικών» συνομιλιών, η Παλαιοιστινιακή Αρχή παραδέχεται ότι η «ειρηνευτική διαδικασία» είναι ένα ολοστρογγύλο μηδενικό! Φυσικά, η «διεθνής κοινότητα» ούτε κουβέντα δε θέλησε ν' ακούσει για τέτοιους «παραλογισμούς». Οι υπουργοί Εξωτερικών της ΕΕ αποφάσισαν ότι το αίτημα για αναγνώριση Παλαιοιστινιακού Κράτους είναι... πρώτο (σωστά, ούτε... αιώνα δε συμπλήρωσε η παλαιοιστινιακή αντίσταση), ενώ αμερικανοί γερουσιαστές δήλωσαν στο Ισραήλ ότι οι ΗΠΑ θα θέσουν σήγουρα βέτο αν το ζήτημα τεθεί στο Συμβούλιο Ασφαλείας.

Δεύτερο φιάσκο, λοιπόν, η περιβόητη «ανακήρυξη ανεξάρτητου κράτους». Τα μόνα πράγματα που δεν είναι φιάσκο, αλλά αποτελούν μια ζοφερή πραγματικότητα, είναι οι επεκτάσεις των ισραηλινών εποικισμών (900 κατοικίες αποφάσισε να αδειοδοτήσει η ισραηλινή κυβέρνηση στον εβραϊκό εποικισμό Γκίλο κοντά στην Ανατολική Ιερουσαλήμ), οι κατεδαφίσεις παλαιοιστινιακών σπιτιών (24 οικογένειες έμειναν άστεγες στην Ανατολική Ιερουσαλήμ την περασμένη Τρίτη) και οι ξυλοδαρμοί αγωνιστών από τους πρατοριανούς του Αμπάς στη Δυτική Οχθή (οι οποίοι εντάθηκαν την περασμένη βδομάδα).

Αυξάνονται οι διαμαρτυρίες κατά της εισβολής στη Αφγανιστάν στη Βρετανία

Ο πρώην δεκανέας του βρετανικού στρατού, Joe Glenton, 27 ετών, αντιμετωπίζει ποινή φυλάκισης 10 ετών λόγω της αντίθεσής του στον πόλεμο στο Αφγανιστάν. Στρατολογήθηκε το 2004 και δύο χρόνια αργότερα στάλθηκε στην πόλη Κανταχάρ στο Αφγανιστάν. Ο ίδιος δήλωσε σοκαρισμένος από την αντίδραση των Αφγανών στην εισβολή που δέχονταν από τα αμερικανικά και αγγλικά στρατεύματα. Ντροπιασμένος και απογοητευμένος αποχώρησε χωρίς να ακολουθήσει τις τυπικές στρατιωτικές διαδικασίες. Ενώ είχε ήδη κηρυχτεί λιποτάχτης για την άρνησή του να επιστρέψει στο Αφγανιστάν και γενικότερα στο στρατιωτικό σώμα, οι κατηγορίες εναντίον του αυξήθηκαν, όταν σε μια συγκέντρωση κατά της συνέχισης της εισβολής στο Αφγανιστάν που πραγματοποιήθηκε στο Λονδίνο στις 25 Οκτωβρίου, σε ένα ακροατήριο 10.000 ανθρώπων, πήρε το μικρόφωνο και μίλησε για την εμπειρία του. Συνελήφθη και οδηγήθηκε σε στρατιωτικές φυλακές όπου βρίσκεται μέχρι τώρα σε αναμονή της δίκης του.

Η πλειοψηφία του βρετανικού λαού, επηρεασμένη και από τους 232 έως τώρα νεκρούς στρατιώτες, διαμαρτύρεται και ζητά την αποχώρηση από το Αφγανιστάν. Αυτό αποτυπώνεται και σε τρόποφρατες δημοσκοπήσεις. Ωστόσο, η απόφαση θα παρθεί από τους Αμερικανούς και αυτό ο Μπράουν το έρει καλά, γ' αυτό άλλωστε δεσμεύτηκε για την αποστολή 500 ακόμη στρατιωτών.

νων δικαιωμάτων στο Ιράκ. Τώρα δολοφονεί αθώους Μουσουλμάνους στο Αργανιστάν και σε γειτονικές χώρες με μυστηριώδεις εκρήξεις βομβών. Στο Ιράκ, αυτές οι ξένες υπηρεσίες κατέστρεψαν τζαμιά και σπιτικά τεμένη για να πυροδοτήσουν τη σεχταριστική βία. Κάποιες φορές, πέτυχαν τους αχρείους σκοπούς τους. Επιπρόσθετα, καταστρέψουν γέρυρες, σχολεία και έπειτα κατηγορούν τους Μουτζαχεντίν ότι έκαναν.

Οι δυνάμεις κατοχής ως συνεργάτες των υπηρεσιών Πληροφοριών μετατρέπουν τα σχολεία σε στρατιωτικά φυλάκια για να προκαλούν τους Μουτζαχεντίν να επιτίθενται σ' αυτά. Επειτα δείχνουν στην TV ότι οι Μουτζαχεντίν κατέστρεψαν τα σχολεία και ότι είναι εναντίον της γνώσης και της μόρφω-

σης. Παρόλο που είναι έγκλημα να χρησιμοποιούν εκπαιδευτικές εγκαταστάσεις, όπως τα σχολικά κτίρια, για στρατιωτικούς σκοπούς. Οταν ο εχθρός μετατρέπει κλινικές και σχολεία σε στρατιωτικά φυλάκια και ανοίγει πυρ εναντίον των Μουτζαχεντίν απ' τους χώρους αυτούς, δεν ταραμένουν πια σχολικά κτίρια, αλλά αυτόματα γίνονται στρατιωτικοί στόχοι.

Ο κανονισμός των Μουτζαχεντίν για τον κώδικα διεξαγωγής των επιτηρείσεων απαιτεί αυστηρά απ' αυτούς να αποφεύγουν την καταστροφή της δημόσιας περιουσίας, όπως τα σχολεία και άλλες εγκαταστάσεις κοινής αφέλειας. Σύμφωνα μ' αυτόν τον κανονισμό, ο πρώτος στόχος της Τζιχάντ είναι να διασφαλίσει την κυριαρχία και την προστασία της τιμής,

της περιουσίας και της ζωής των απλών ανθρώπων. Εντούτοις, αυτά δεν αναφέρονται στα μίντια, γιατί αυτά μεταδίδουν εκείνα που θέλουν οι αποικιοκράτες και οι εισβολείς. Οταν θέλουμε να αποκαλύψουμε την αλήθεια και να φτάσει η φωνή μας στην παγκόσμια κοινή γνώμη, οι αποκαλούμενοι προστάτες της δημοκρατίας και της ελευθερίας του λόγου μπλοκάρουν τις ιστοσελίδες μας και διαδίδουν ψέματα εναντίον μας. Ο κόσμος πρέπει να μάθει ότι αυτό που κάνουν οι αποκαλούμενοι προστάτες της δημοκρατίας αλλά τρομοκρατία κάτω από τη μάσκα του πολιτισμού. Αυτοί έχασαν τις αξίες που η ανθρωπότητα έχει κατακτήσει μετά από μακρόχρονο ογώνων».

Ο βρετανός δικηγόρος που εκπροσωπεί τους κρατούμενους που έχουν υποβάλει τις 33 νέες αγωγές δήλωσε ότι υπάρχουν εκατοντάδες περιπτώσεις κρατουμένων που υποβλήθηκαν σε βασανιστήρια σε βρετανικά στρατόπεδα και δεν έχουν ερευνηθεί και ότι φοβάται ότι πολλές απ' αυτές θα παραμείνουν θαμμένες.

Αντεπίθεση τώρα

Είχε πει το ΠΑΣΟΚ προεκλογικά, ότι θα ξανανοίξει το Ασφαλιστικό; Οχι, βέβαια. Το μόνο που έλεγε είναι ότι θα καταργήσει τις διατάξεις του νόμου Πετραλία που αφορούν την αύξηση των ορίων πλικίας και τη μείωση των συντάξεων. Το επανέλαβε, μάλιστα, ο υπουργός Εργασίας Α. Λοβέρδος στην ομιλία του κατά τη συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων της κυβέρνησης, για ν' αρχίσει να το «μαζεύει» από την επόμενη κιόλας μέρα, όταν προφανώς του διαμπούθηκε ότι αυτά ήταν για την προεκλογική περίοδο και όχι για την περίοδο της κυβερνητικής διαχείρισης.

Εδώ υπάρχει θέμα, θα έλεγε ένας απόδος του κοινοβουλευτισμού. Εδώ υπάρχει επανάληψη του κλασικού κοινοβουλευτικού κύκλου, λέμε εμείς. Τα κόμματα υπόσχονται προεκλογικά και οι κυβερνήσεις τους ξεχνούν μετεκλογικά. Τα κόμματα «ξεχνούν» προεκλογικά και οι κυβερνήσεις τους «θιασούνται» μετεκλονικά.

«Το ασφαλιστικό είναι συνέχεια ανοιχτό», δήλωσε ο Γ. Παπανδρέου. Ειλικρινής δήλωση, άσχετα αν προεκλογικά την έκαναν γαργάρα και ο Παπανδρέου και οι άλλοι μεγαλοπασόκοι. Το ασφαλιστικό θα είναι συνέχεια ανοιχτό, γράφουμε εμείς εδώ και χρόνια. Κάθε φορά που εκδηλωνόταν μια αντιασφαλιστική επίθεση, αυτό γράφαμε. Οτι η εργατική τάξη δεν πρέπει να διαπραγματευθεί το πόσα και τι θα χάσει, δεν πρέπει ν' αρχίσει να συζητά επί των ρυθμίσεων που φέρνει η κάθε κυβέρνηση, αλλά να απορρίψει συλλήβδην κάθε διαπραγμάτευση και να βγει στους δρόμους με ένα πρόγραμμα ταξικών ασφαλιστικών διεκδικήσεων. Γιατί αλλιώς, αν μπει σε παζάρι, η κυβέρνηση θα πάρει ό,τι μπορεί και θα επανέλθει –η ίδια ή η επόμενη κυβέρνηση– με νέο πακέτο αντιασφαλιστικών μέτρων. Μετρήστε τις μεγάλες ανατροπές: 1990, 1992, 2002, 2008 και πάμε για το 2010. Και το θέμα «είναι συνέχεια ανοιχτό», όπως λέει και ο Παπανδρέου.

Μια από τα ίδια, λοιπόν. Δημιουργήθηκε ήδη ένα κλίμα, η συνδικαλιστική γραφειοκρατία προσέρχεται ασμένως στο «διάλογο» με... «κόκκινες γραμμές», αλλά χωρίς διεκδικήσεις. Οπως πάντα. Να περάσει ο καιρός, να απλωθεί η απογοήτευση, να θεωρηθεί τελειωμένη υπόθεση και η νέα ανατοοπή. Μένοι την επόμενη.

Ας μν ότι η θέση ανατρέπεται. Μετρή την επομένη.

Ας μν ότι αφήσουμε να πάει κι αυτή η ευκαιρία χαρένν. Η ευκαιρία για να ξεκινήσει η ταξική αντεπίθεση. Οχι αμυντικά, όχι «για να μη χάσουμε κι άλλα», αλλά επιθετικά. Γι' αυτά που δικαιούμαστε. Για μια κοινωνική ασφάλιση με βάση τις ανάγκες μας, για το ελάχιστο που δικαιούμαστε ως παραγωγοί όλου του κοινωνικού πλούτου. Στην τρομοκρατία των αριθμών, για τους οποίους δε φταιμέ εμείς αλλά αυτοί που καταλήστεψαν την Ασφάλιση, ας απαντήσουμε με την τρομοκρατία των διεκδικήσεων και της ταξικής πάλης. Αυτό είναι το μόνο που καταλαβαίνουν οι αστοί και το πολιτικό τους προσωπικό.

■ Επιβεβαιώση

Ρωτήθηκε ο υπουργός Οικονομίας Γ. Παπακωνσταντίνου («Καθημερινή», Κυριακή 15.11.09): «Στο πλαίσιο των παρεμβάσεών σας στο ασφαλιστικό δα εξετάσετε τα γενικά ορία ηλικίας συνταξιοδότησης και τα ορία ηλικίας για ειδικές κατηγορίες, όπως οι ένστολοι?». Με την απάντησή του, εμφέσως πλην σαφώς, απάντησε «ναι». Είπε: «Όπως πρόσφατα δηλώσαμε με τον υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης το μέγεδος του οικονομικού προβλήματος των ταμείων δεν επιτρέπει καθυστερήσεις στην αντιμετώπιση του ασφαλιστικού ζητήματος. Ο διάλογος με τους κοινωνικούς εταίρους δα ξεκινήσει άμεσα – με σοβαρότητα, και με βασικά κριτήρια την κοινωνική δικαιοσύνη και την αποτελεσματικότητα του συστήματος ώστε να εγγύαται την αλληλεγγύη των γενεών. Οι αποφάσεις και οι σχετικές ανακοινώσεις δα είναι το επόμενο βήμα».

■ Κυνηγός της εικόνας

Συνέβη και αυτό. Υπουργός παρενέβη στον αέρα, σε δημοσιογραφική εκπομπή ραδιοσταθμού, για να διεκδίκησε την πατρότητα μιας πολιτικής και να διαψεύσει ότι ανήκει σε άλλο συνάδελφό του. Πρόκειται για τον Α. Λοβέρδο, που το φέρει βαρέως ότι ο Παπακωνσταντίνου τον ένοραε κανονι- λει να τον μεταφέρει και στις τηλεοπτικές οδόνες, με τους όρους των προεκλογικών debate, που όπως οι ίδιοι έλεγαν προεκλογικά-δεν εξασφαλίζουν στοιχειωδώς την παρουσίαση των απόψεων και την αντιπαράθεση ανάμεσα στα κόμματα.

κότατα και ανακοίνωσε μόνος του το άνοιγμα του Ασφαλιστικού, για το οποίο είχε ήδη δεσμευτεί στις Βρυξέλλες, αφού πρώτα συννεονήθηκε με τον Παπανδρέου. Αρχισε, λοιπόν, ο Λοβέρδος να αναφέρεται σε συζήτηση που είχε πριν από μέρες με το συνάδελφό του, όπου συμφώνησαν ότι πρέπει ν' ανοίξουν το Ασφαλιστικό και άλλα τέτοια, σε επίπεδο πολιτικού κουτσομπολιού. Ομως, τα γεγονότα είναι πεισματάρικα και διαφεύγουν τον «μιντιακό» υπουργό Εργασίας. Ο Παπακωνσταντίνου γύρισε από τις Βρυξέλλες και ανακοίνωσε μόνος του, σε συνέντευξη Τύπου, το άνοιγμα του Ασφαλιστικού. Ετοις καταγράφηκε από όλα τα ΜΜΕ και ο Λοβέρδος, ενδυμούμενος προφανώς την Πετραλιά, που μάθαινε από τα ΜΜΕ τα δέματα αρμοδιότητάς της που ανακοίνωνε ο Αλογοσκούφης, διαμαρτυρήθηκε. Μια μέρα μετά, πήγε στο υπουργείο Οικονομικών ίσα-ίσα για να εμφανιστούν μαζί με τον Παπακωνσταντίνου και να πουν αυτό που είχε ήδη ανακοινωθεί από τον τελευταίο.

Τους εργαζόμενους, βέβαια, ποσάς τους ενδιαφέρει ποιος υπουργός θα τους... πάρει μέτρα. Ομως, ο τρόπος που αντέδρασε ο Λαζαρίδης δείχνει ότι εκείνο που τον εν-

Κανονική κηδεία η κοινή εμφάνιση Ντόρας-Αρούλη, κατά την οποία ο δευτερος εξέφρασε τη σπήλαιξή του στην πρώτη. Ούτε ταυτόχρονα από πίσω, ούτε γκλαμουριά, ούτε τηλεοπτικό στήσιμο, όπως στη συνάντηση Αθραμπόπουλου-Σαμαρά.

Λευκή πετούσα; Σήγουρα όχι. Με δεδομένο, λοιπόν, ότι ο Αρούλης θεωρείται «μετρ της επικοινωνίας» (σήγουρα όχι του επιπτέδου ενός Ρουσόπουλου), μάλλον επιτηδευμένη ήταν όλη αυτή η εικόνα απλότητας και ανοργανωσιάς. Για να χτυπήσει καμπανάκι στο μηχανισμό και να παρατίθει τη ραθυμία του τελευταίου διαστήματος.

διαφέρει είναι η προσωπική του εικόνα.
Γι' αυτό και έχει στημένο το αυτί [ή βάζει
συνεργάτες του να το κάνουν] σε κάθε ρα-
διοτηλεοποτική εκπομπή, μη τυχόν και πουν
κάπι γι' αυτόν.

■ Καραγκιοζάκος

Τη διεξαγωγή debate ανάμεσα στους πολιτικούς αρχηγούς για το Ασφαλιστικό, προτείνει ο Τσίπρας! Δεν του φτάνει, προφανώς, ο πολιτισμένος διάλογος στη Βουλή, δέλτια των μεταφέρονται στις εργοτικές

Παπανδρέου

ΥΓ1: Στελέχη της ΚΟΕ και της ΔΕΑ στη συνεδρίαση της Γραμματείας του ΣΥΡΙΖΑ επέκριναν την πρόταση του Τσίπρα για τη- λεοπτικό ντιμπέιτ ανάμεσα στους πολιτι- κούς αρχηγούς για το Ασφαλιστικό. Μί- λησαν για «αυτογκόλ τεράστιας κλίμακας», που «δημιουργεί ζήτημα φυσιογνωμίας»!

ΥΓ2: Ο Φ. Κουβέλης, καλεσμένος στο ρ/σ «Κανάλι 1» ρωτήθηκε αν ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να πάρει μέρος στο διάλογο για το Ασφαλιστικό και απάντησε: «Βεβαίως. Άλλωστε, ο Αλέξης Τσίπρας κάλεσε και σε δημόσια

■ Εδώ δεν είναι Αμέρικα

Αφού με τις προγραμματικές δηλώσεις του μας διαβεβαίωσε ότι ο πολιπαμός είναι προϊόν που πρέπει να κρίνεται με κριτήρια αγοράς κι αφού στη συνέχεια φέρεσε το σκούρο κοστούμι του και πήγε στη σύναξη των καπιταλιστών του τουρισμού για να τους διαβεβαιώσει ότι είναι ένας απ' αυτούς και δια είναι πάντα στο πλευρό τους στις διαπραγματεύσεις του με τους άλλους υπουργούς, ο Π. Γερουλάνος φέρεσε πιο κάζουα [αλλά πάντα πανάκριβα] ρούχα και πήγε στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης για να το πάιξει... αντιεξουσιαστής. «Αποδεχόμενη το φίμωτρο της κρατικής χρηματοδότησης η Τέχνη στην Ελλάδα έπαψε να δαγκώνει, έπαψε να αμφισθητεί πην εξουσία και να διαμαρτύρεται», είπε! Φυσικά, αντί να βγάλει το... φίμωτρο [αν υπάρχει], αυτός προτιμά να κλείσει τη στρόφιγγα της χρηματοδότησης. «Οι χρονιές που έρχονται –είπε– δια είναι δύσκολες για κάθε Ελλήνα. Και ο πολιπαμός δια υποφέρει μαζί με κάθε άλλη δραστηριότητα στην Ελλάδα».

Φυσικά, αυτά δεν τα έπει στους καπιταλιστές του τουρισμού. Που δεν υποφέρουν, άλλωστε, όπως υποφέρει ένας νέος κινηματογραφιστής που δέλει να γυρίσει μια ταινία. Ας το καταλάβει, επιπέλους, ο αμερικανόδρεφτος Γερουλάνος, ότι εδώ δεν είναι Αμέρικα για να έχουν πέραση τέτοια παραμυθάκια.

συζήτηση (debate) τον κ. Παπανδρέου!»

■ Τσατσόνια

«Ο διάλογος για εμάς είναι εργαλείο συνεννόησης με την προϋπόθεση η κυβέρνηση να παρουσιάσει τις δέσεις της», δήλωσε ο πρόεδρος της ΓΣΕΕ Γ. Παναγόπουλος. «Στην πρόσκληση διαλόγου για το Ασφαλιστικό και τις Εργασιακές Σχέσεις, η Συνομοσπονδία διάλογου μέρος [όπως σταδιαρά γίνεται για κάθε βήμα διαλόγου και διαπραγμάτευσης] με ξεκαθαρισμένες και απόλυτα τεκμηριωμένες δέσεις», αποφάσισε η ΕΕ της ΓΣΕΕ λίγο αργότερα (η έμφαση και οι υπογραμμίσεις είναι από το δελτίο Τύπου της ΓΣΕΕ). Η «προϋπόθεση», που υποτίθεται ότι έδεσε ο Παναγόπουλος, δηλαδή η κυβέρνηση να παρουσιάσει τις δέσεις της, εξαφανίστηκε. Είχε προηγηδεί, βλέπετε, το διάγγελμα Λοβέρδου (διάβασε ένα κείμενο στους δημοσιογράφους και δεν δέχτηκε ερωτήσεις), με το οποίο η κυβέρνηση ξεκαθάρισε ότι ζητάει «διάλογο» χωρίς απέντα, χωρίς η ίδια να παρουσιάσει δέσεις.

Οι πουλημένοι γραφειοκράτες συνδικαλιστές τρέχουν και πάλι να προσφέρουν τη στήριξή τους στην οικοδόμηση του απαραίτητου για την προώθηση μιας νέας αντιασφαλιστικής ανατροπής κλίματος. Το ίδιο είχαν κάνει και επί κυβέρνησης Καραμανή, πόσο μάλλον επί κυβέρνησης Παπανδρέου.

■ Τον ρούμπωσε

Επιπέλους, μια δημοσιογραφική ερώτηση έβαλε τα πράγματα στη δέση τους σε σχέση με το ποιος (ποια υπηρεσία) έχει την ευδύνη για τα δημοσιονομικά στοιχεία που αποστέλλονται στην Κομισιόν. Το έλεγε ο «γαλάζιος» γενικός γραμματέας της ΕΣΥ Μ. Κοντοπούρακης, αλλά κανένας δεν τον πίστευε. Βλέπετε, δούλευε κι αυτός σαν πιστός δύολος της κυβέρνησης Καραμανή, «μαιμουδεύοντας» στοιχεία όπως ο δεύτερης ανεργίας. Ομως, σε ό,τι αφορά τα δημοσιονομικά στοιχεία η ΕΣΥΕ είναι απλός ταχυδρόμος που στέλνει στις υπηρεσίες της Κομισιόν τα στοιχεία που της δίνει η Επιτροπή Προϋπολογισμού του υπουργείου Οικονομικών.

Όταν επισημάνθηκε αυτή η αλήθεια στον Παπακωνσταντίνου, συνοδεύομενη από τον υπαινιγμό ότι παραπληροφορείται η Κομισιόν, ο υπουργός όχι μόνο δεν διαμαρτυρήθηκε, αλλά εμμένωσε την επιβεβαίωση. «Η Ανεξάρτητη Επιτροπή η οποία έχει δημιουργηθεί –είπε– δα δει όλη τη διαδικασία αυτή και δα αποτυπώσει τα προβλήματα σε όλη την αλυσίδα. Δεν δα κοιτάξει μόνο τη Στατιστική Υπηρεσία. Η Στατιστική Υπηρεσία όμως είναι αυτή η οποία απέναντι στους έλληνες πολίτες εκφράζει τα επίσημα στατιστικά στοιχεία και πρέπει να δωρακιστεί η ανεξαρτησία της».

■ Τους... τσάκισε!

«Έχω ενδείξεις ότι η κυβέρνηση έχει χάσει τον προσανατολισμό και τον μπούσουλά της, εξαιτίας των σφοδρών πιέσεων που δέχεται από τις Βρυξέλλες! Ποιος έκανε την παραπάνω δήλωση; Ο πρόεδρος του ΣΥΝ και πρόεδρος της ΚΟ του ΣΥΡΙΖΑ Αλέξης Τσίπρας, μιλώντας στο ρ/σ «Θέμα». Απορημένος ο δημοσιογράφος από τη... σφοδρότητα της κριτικής, επέμεινε: «Της προσφέρετε ένα άλλοδι, δηλαδή!». Για να εισπράξει την εξής απάντηση: «Θέλω να μιλάω υπεύθυνα και να μην ωραιοποιού ούτε να ισοπεδώνω. Είναι γεγονός ότι υπάρχουν συγκεκριμένες πιέσεις».

Αυτό σημαίνει «προγραμματική αντιπολίτευση», συντρόφισσες και σύντροφοι. Η κυβέρνηση έχει τις καλύτερες των προδέσεων, δέλει να υπηρετήσει τα συμφέροντα του ελληνικού λαού, αλλά είναι τέτοιες οι πιέσεις από τις κακές Βρυξέλλες που έχει χάσει τον προσανατολισμό της και εξοκείλει. Τι οφείλουμε να κάνουμε; Οχι φυσικά να μηδενίζουμε και να ισοπεδώνουμε, αλλά να βοηθήσουμε την κακομοίρα την κυβέρνηση να ξαναβρεί το φιλολαϊκό μπούσουλά της!

■ Λακέδες του συστήματος

Τζάμπα μάγκες και πάλι οι αστογραφειοκράτες της ΓΣΕΕ, προσπάθησαν να κάνουν δόρυθο απαντώντας τάχα αγέρωχα στην επιστολή του ΣΕΒ, με την οποία τους ζήτησε να κλείσουν πριν από τα τέλη του χρόνου τη νέα Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας. Τα παπαγαλάκια του Παναγόπουλου, όμως, που σιτίζονται και στο μπαχτό της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, δεν έδωσαν καμιά δημοσιότητα στην τελευταία παράγραφο της απαντητικής επιστολής της ΓΣΕΕ προς το ΣΕΒ. Την παραδέσουμε εμείς:

«Σε κάθε περίπτωση η επίσπευση της διαπραγμάτευσης της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. όχι μόνο δεν εξυπηρετεί το αναγκαίο για την εδνική Οικονομία κλίμα, αλλά αντίθετα προκαλεί προβλήματα πυροδοτώντας πιθανές κοινωνικές εντάσεις».

Διαγωνίζονται με τον ΣΕΒ για το ποια κλίκα συμπεριφέρεται με μεγαλύτερη υπευθυνότητα έναντι του συστήματος το οποίο υπηρετούν εξίσου. Εκείνο που τους ενδιαφέρει δεν είναι το μεροκάμιτο των πιο χαμηλόμισθων τμημάτων της εργατικής τάξης, αλλά μη τυχόν και διασαλευτεί το κλίμα ταξικής συνεργασίας από καμιά 24ωρη απεργία!

Μεθοδολογία και πρακτικές χούντας

Παρά οχτώ 300 ήταν οι διαδηλωτές, νέοι στη συντριπτική πλειοψηφία τους, που προσήχθησαν στη ΓΑΔΑ το βράδυ της 17ης Νοέμβρη, λίγο μετά τη λήξη της φετινής πορείας για το Πολυτεχνείο, στη διάρκεια της οποίας δεν έγινε κανένα σοβαρό επεισόδιο. Ενέα απ' αυτούς παραπέμφθηκαν, με εμφανώς χαλκευμένο κατηγορητήριο, επειδή έπρεπε να δικαιολογηθεί η γιγαντιαία αστυνομική επιχείρηση, που κατέγραψε νέο ρεκόρ μαζικών προσαργών (το προηγούμενο ρεκόρ είχε κατογραφεί το 1996).

Αν στη θέση του Χρυσοχοΐδη ήταν ο Πολύδωρας ή ο Μαρκογιαννάκης, θα άστραφταν και θα βρόνταγαν τα «δημοκρατικά ΜΜΕ». Αυτή τη φορά, όμως, το θέμα πέρασε σαν μια συνηθισμένη είδηση, χωρίς εντάσεις και κραυγές. Περίπου σαν οπαραίτητη κίνηση. Βλέπετε, δύοι αντιλαμβάνονται την ανάγκη πρώτο να σταλεί ένα τρομοκρατικό μήνυμα στη νεολαία, ενώψιε και των κινητοποιήσεων στον ένα χρόνο από τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου, και δεύτερο ν' αρχίσει ένα καινούργιο φρεκλώμα της «άγγριας νεολαίας», ώστε αυτή να λειτουργήσει και σαν μηχανισμός αποτροπής και σαν μηχανισμός παραγωγής σκευωριών.

Κάθε άλλο παρά καινούργια είναι αυτή η τακτική. Είχε εφαρμοστεί και το 1995-96, πάλι από την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Οργάνωναν επιχειρήσεις στα Εξάρχεια και μάζευαν τον κόσμο ακόμα και μέσα από τα μαγαζιά. Τους κουβαλούσαν στη ΓΑΔΑ, τους φωτογράφιζαν, τους δακτυλοσκοπούσαν και μετά τους άφεναν. Εφτιαχναν «βάση δεδομένων» ή «χαρτογραφούσαν το χώρο», όπως

έγραφαν τότε τα παπαγαλάκια της Ασφάλειας. Το ίδιο ακριβώς κάνει και τώρα ο Χρυσοχοΐδης.

Αυτό, άλλωστε, φάνηκε καθαρά και από την περίπτωση της 22χρονης Ασπασίας, που την τύλιξαν σε μια κόλλα χαρτί και την περιέφεραν όπως οικριβώς περιέφεραν τους συλλαμβανόμενους ως μέλη της 17N. Με τζιπ, περιπολικά και μοτοσικλέτες και δεκάδες κουκουλοφόρους μπάτσους με το δάχτυλο στη σκανδάλη. Και τι αποδείχτηκε; Οι η κοπέλας ήταν φακελωμένη κανονικότατα, έχοντας συλληφθεί στη διάρκεια του μεγάλου φοιτητικού συλλαλητήριου της 8ης Μάρτη 2007. Εδίνε κανονικότατα «παρών» στο αστυνομικό τμήμα κάθε 1 και 15 του μήνα. Η περιβόητη ταυτοποίηση του δαχτυλικού της αποτυπώματος στην υποτιθέμενη «γιάφκα του Χαλανδρίου» έγινε στις 4 Οκτώβρη, αλλά τόσο επικίνδυνη κριθήκε που δεν την έφαξε κανείς. Ούτε έβγαλαν ένταλμα, ούτε τη συνέλαβαν την 1η Νοέμβρη που εμφανίστηκε στο αστυνομικό τμήμα. Στις 12 Νοέμβρη ανέλαβαν οι εφέτες ανακριτές που ζήτησε ο Τέντες και η Αντιτρομοκρατική τους έστειλε πεσκέσι νέα «αποτυπώματα τρομοκρατών» για να εκδώσουν νέα εντάλματα σύλληψης. Λίγο μετά την έκρηξη της «κατασρόλας» έχω από το σπίτι του Ανδρουλάκη, έσπευσαν να τη συλλάβουν στο δρόμο, ενώ σε λίγες ώρες θα εμφανίζοταν και πάλι στο αστυνομικό τμήμα! Ήξεραν πολύ καλά ποιον συνελάβαν, όμως το γεγονός ότι οι εισαγγελικές αρχές τόλμησαν να ασκήσουν μια τόσο προκλητική διώξη είναι δηλωτικό του κλίματος που υπάρχει σε όλα τα επίπεδα του διωκτικού μηχανισμού.

Μπορεί να μην έχει άμεση σχέση, αλλά στο ίδιο κλίμα εντάσσεται και η άσκηση διώξης ενάντια στις πρυτανικές αρχές του Πολυτεχνείου, επειδή από το δίκτυο του εξυπηρετείται ο server του Indymedia. Κανένας δεν πρόκειται, βέβαια, να πειράξει πρύτανη και αντιπρυτάνεις (με την τροπή των πραγμάτων ίσως να είναι καλύτερα και για το Indymedia), όμως το γεγονός ότι οι εισαγγελικές αρχές τόλμησαν να ασκήσουν μια τόσο προκλητική διώξη είναι δηλωτικό του κλίματος που υπάρχει σε όλα τα επίπεδα του διωκτικού μηχανισμού.

■ Γερμανία

Καταλήψεις πανεπιστημίων

Περισσότερα από 50 πανεπιστήμια της Γερμανίας τελούν υπό κατάληψη από φοιτητές. Το εναρκτήριο λάκτισμα των κινητοποιήσεων δόθηκε πριν μερικές βδομάδες στην άμυνη Αυστρία. Ο λόγος είναι η εφαρμογή της συνθήκης της Μπολόνια, που αλλάζει ριζικά τα προγράμμ

Δασοκτόνο και το νομοσχέδιο της Τ. Μπιρμπίλη

Οπως είναι γνωστό, η υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής Τ. Μπιρμπίλη στις 26 Οκτώβρη έδωσε στη δημοσιότητα νομοσχέδιο για την προστασία των δασών και δασικών εκτάσεων του νομού Αττικής και λοιπές διατάξεις, ενώ στις 30 Οκτώβρη έκλεισε άρον-άρον την περιβόητη δημόσια διαβούλευση (στην οποία πήραν μέρος, βασικά, διάφοροι πικραμένοι και καταπατητές δασών και δασικών εκτάσεων), με το επιχείρημα να μη καθυστερήσει η κατάθεση του νομοσχεδίου στη Βουλή (φυσικά μετά τη σχετική επεξεργασία του). Τελικά όμως, το νομοσχέδιο αυτό, που την Τετάρτη δόθηκε στους λεγόμενους φορείς και στους δημοσιογράφους και την Πέμπτη ανέβηκε στην ιστοσελίδα του υπουργείου Περιβάλλοντος, θα παρουσιαστεί από την υπουργό στην Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου στις 25 Νοέμβρη, με σκοπό να γίνουν οι πρώτες παρατηρήσεις από τους βουλευτές. Οι τροποποιήσεις που έγιναν στο σχέδιο που δημοσιοποιήθηκε στις 26 Οκτώβρη είναι εντελώς δευτερεύουσας σημασίας και δεν μπορούν να δικαιολογήσουν το κράτημά του στο περιβάλλον της υπουργού για 25 ημέρες (από τις 30 Οκτώβρη μέχρι τις 25 Νοέμβρη).

Είμαστε υποχρεωμένοι να ξεκινήσουμε το σχολιασμό μας τονίζοντας, για μια φορά ακόμη, ότι ο τίτλος του νομοσχεδίου –«για την προστασία των δασών και δασικών εκτάσεων που έχουν κηρυχτεί αναδασωτές» – είναι ψευδεπίγραφος για δύο λόγους.

Πρώτον, γιατί με το άρθρο 2 νομιμοποιεί κατοικίες και άλλες κατασκευές που έχουν κατασκευασθεί μέσα σε δάση και δασικές εκτάσεις που έχουν κηρυχτεί αναδασωτές. Γιώς συμβαίνει αυτό; Με τη νομιμοποίηση αδειών δύμησης που έχουν εκδοθεί παράνομα. Και έχουν εκδοθεί παράνομα, γιατί σύμφωνα με το άρθρο 117 παρ. 3 του συντάγματος σε εκτάσεις που έχουν καεί και έχουν κηρυχτεί αναδασωτές απογορεύεται η οποιαδήποτε αλλοιγή χρήσης γης, είτε με τη δύμηση κατοικιών είτε με την δύμηση δημόσιων έργων. Τα όποια δημόσια έργα έχουν κατασκευαστεί σε δάση ή δασικές εκτάσεις γιατί να είναι νόμιμα πρέπει να βασίζονται στο κεφάλαιο ΣΤ' του νόμου 998/1979. Οι δασολόγοι που βρίσκονται στο περιβάλλον της Τίνας Μπιρμπίλη και ιδιαίτερα ο σύμβουλος δασολόγος-επιχειρηματίας Ν. Χλύκας γνωρίζουν ότι έχουν γίνει πολλές καταπατήσεις δασών και δασικών εκτάσεων από ιδιώτες και έχουν κατασκευαστεί βίλες και μεζονέτες. Γνωρίζουν ακόμη, ότι έχουν γίνει πολλές παρεμβάσεις από τους μεγαλοεργολάβους και το ΥΠΕΧΩΔΕ και ότι έχουν χωρισθεί δημόσια έργα χωρίς να ρωτηθεί καν η Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος που μέχρι τη δημιουργία του υπουργείου Περιβάλλοντος ανήκε στο υπουργείο Γεωργίας. Μ' αυτές τις διατάξεις θέλουν να νομιμοποιήσουν αυθαίρετες κατασκευές που έχουν κατασκευαστεί σε δάση και δασικές εκτάσεις.

Δεύτερον, γιατί ενώ έχουν καεί

πολλές εκτάσεις –όχι μόνο στην Αττική και όχι μόνο το 2009– η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ νομοθετεί μόνο για τις καμένες εκτάσεις της Αττικής και μόνο για το 2009.

Στο φύλλο μας της 31ης Οκτώβρη σημαντικότερη εκτάση είναι το νομοσχέδιο της Τ. Μπιρμπίλη. Γι' αυτό περιορίζομαστε σε μερικές βασικές επισημάνσεις, αφού, όπως προαναφέραμε, δεν έγιναν πολλές ουσιαστικές αλλαγές στο σχέδιο που δόθηκε στις 26 Οκτώβρη.

Είμαστε υποχρεωμένοι να ξαναθυμίσουμε τη συνταγματική διάταξη που απαγορεύει ρητά την αλλαγή χρήσης καμένων δασών και δασικών εκτάσεων που έχουν κηρυχτεί αναδασωτές: «Δημόσια ή ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις που καταστράφηκαν ή καταστρέφονται από πυρκαϊά ή που με άλλο τρόπο αποψιλώθηκαν ή αποψιλώνονται δεν αποβάλλουν για το λόγο αυτό το χαρακτήρα που είχαν πριν καταστραφούν, κηρύσσονται υποχρεωτικά αναδασωτές και αποκλείται να διατεθούν για άλλο προστιθέμενο» (άρθρο 117 παρ. 3). Αυτή τη διάταξη έχονταν η Τ. Μπιρμπίλη και ο συρφετός που πήρε μέρος στην περιβόητη σύσκεψη-διαβούλευση της 26ης Οκτώβρη του 2009 και που συνασπίστηκε γύρω από την «αντικομμαρίστρια» υπουργό.

Στο αρχικό σχέδιο του νομοσχεδίου (άρθρο 6 παρ. 1) αναστέλλοταν η εφαρμογή της παρ. 3 του άρθρου 3 του νόμου 998/1979, όπως αυτή είχε τροποποιηθεί με την παρ. 1 του άρθρου 1 του δασοκτόνου νόμου 3208/2003. Τώρα, η Τ. Μπιρμπίλη, για να έχει να δειξει κάτι και για να συγκαλύψει το γεγονός ότι ο δασοκτόνος νόμος 3208/2003 δεν επιδέχεται βελτίωσης αλλά χρειάζεται κατάργηση ως σύνολο, προτείνει την κατάργηση της παραγράφου αυτής. Με την κατάργηση, όμως, δεν πάμε αυτόματα και στον παλιό ορισμό του δάσους (15% εδαφοκάλυψη για να χαρακτηρίζεται μια έκταση δάσους). Εδώ θα κάνουμε μια μεγάλη στάση για να εγγίζουμε μερικά πράγματα που σκοπίμως αποσιωπούνται από τους υποστηρικτές της Τ. Μπιρμπίλη. Αρχικά, με το νόμο 998/1979, δεν προβλέποταν ποσοστό εδαφοκάλυψης και αυτό ήταν σωστό. Αυτό έγινε στην εφαρμοστική εγκύλιο του νόμου. Συγκεκριμένα, στην αρχή το ποσοστό 15% εδαφοκάλυψης μπήκε για να γίνει διαχωρισμός των χορτολιβαδών από τις δασικές εκτάσεις και στη συνέχεια για να χαρακτηρίζεται μια έκταση ως δάσος και δασική έκταση. Τελικά παραγόταρε το 15% ως ποσοστό εδαφοκάλυψης. Κατά την άποψη δασολόγων με βαθιά γνώση της δασικής επιστήμης,

που αγωνίζονται για την προστασία του πολύτιμου δασικού πλούτου, ήταν λάθος η ποσοστικοποίηση της εδαφοκάλυψης. Εμείς συντασσόμαστε μ' αυτή την άποψη, γιατί εδράζεται σε επιστημονικό εδαφοφορά.

Υπάρχει ένα ερώτημα. **Ποια εγκλιος θα ισχύει;** Θα ισχύει για παράδειγμα η εφαρμοστική εγκύλιος του 998/1979, που εκδόθηκε στις 12 Μάρτη του 1980; Εάν ναι, από ποια διάταξη του νομοσχεδίου Μπιρμπίλη εξάγεται αυτό; Τίποτα τέτοιο δεν προβλέπεται, γι' αυτό και έχουμε το δικαίωμα να ισχυρίζομαστε ότι υπάρχει κενό στο νομοσχέδιο για το ποσοστό εδαφοκάλυψης και ότι υπάρχει νέος ορισμός για τα δάση στα συρτάρια της Τ. Μπιρμπίλη και του Ν. Χλύκα, που αργά ή γρήγορα θα δημοσιοποιηθεί και θα επιχειρηθεί να γίνει νομική διάταξη.

Με την παρ. 15 του άρθρου 21 του δασοκτόνου νόμου 3208/2003 αναστέλλοταν η επιβολή των προστίμων καταπάτησης και διατήρησης αυθαίρετων κατασκευών σε δάση και δασικές εκτάσεις, μέχρι τη σύνταξη των δασικών χαρτών. Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, διά του τότε υπουργού Γεωργίας Γ. Δρυ, ισχυρίζοταν ότι πολύ γρήγορα θα φτιαχτούν οι δασικοί χαρτες και γι' αυτό δεν θα δημιουργηθεί μεγάλο πρόβλημα. Τότε είχαμε αποδείξει ότι η σύνταξη των δασικών χαρτών θα πάρει πολλές δεκαετίες. Η Τ. Μπιρμπίλη, με την παρ. 2 του άρθρου 8, δεν καταργεί τη διάταξη αυτή για τους δεκάδες χιλιάδες καταπατητές δασών και δασικών εκτάσεων που έκπισαν βίλες και μεζονέτες πριν και μετά την ψήφιση του νόμου 3208/2003 και μέχρι την ψήφιση του δικού της δασοκτόνου νόμου, που θα γίνει το 2010! Την καταργεί για τους νέους καταπατητές που θα πάρει πολλές δεκαετίες. Η Τ. Μπιρμπίλη, με την παρ. 2 του άρθρου 8, δεν καταργεί τη διάταξη αυτή για τους δεκάδες χιλιάδες καταπατητές δασών και δασικών εκτάσεων που έκπισαν βίλες και μεζονέτες πριν και μετά την ψήφιση του νόμου 3208/2003 και μέχρι την ψήφιση του δικού της δασοκτόνου νόμου, που θα γίνει το 2010! Την καταργεί για τους νέους καταπατητές που θα πάρει πολλές δεκαετίες. Η Τ. Μπιρμπίλη, με την παρ. 2 του άρθρου 8, δεν καταργεί τη διάταξη αυτή για τους δεκάδες χιλιάδες καταπατητές δασών και δασικών εκτάσεων που έκπισαν βίλες και μεζονέτες πριν και μετά την ψήφιση του νόμου 3208/2003 και μέχρι την ψήφιση του δικού της δασοκτόνου νόμου, που θα γίνει το 2010!

Με την ισχύουσα νομοθεσία (παρ. 4 του άρθρου 27 του νόμου 2664/1998), μετά την κύρωση των δασικών χαρτών από τις Διευθύνσεις Δασών. Μέσα σε δύο μήνες έπρεπε να ελεγχθούν οι δασικοί χαρτες. Τώρα το έκαναν τρεις μήνες, που είναι πάλι πολύ μικρό διάστημα. Πίσω απ' αυτή τη διάταξη κρύβεται υστεροβούλια. Να κυρωθούν, δηλαδή, οι δασικοί χαρτες χωρίς να ελεγχθούν.

Με την ισχύουσα νομοθεσία (παρ. 4 του άρθρου 27 του νόμου 2664/1998), μετά την κύρωση των δασικών χαρτών από τις Διευθύνσεις Δασών. Μέσα σε δύο μήνες έπρεπε να ελεγχθούν οι δασικοί χαρτες. Τώρα το έκαναν τρεις μήνες, που είναι πάλι μικρό διάστημα. Πίσω απ' αυτή τη διάταξη κρύβεται υστεροβούλια. Να κυρωθούν, δηλαδή, οι δασικοί χαρτες χωρίς να ελεγχθούν.

Σικουό χάρτες της Αττικής. Εισάγει νέο άρθρο στον νόμο 2664/1998, το 27Α, και με την παρ. 4 φέρνει τα πάνω κάτω. Παραθέτουμε αυτήν την απροκάλυπτη παράγραφο, που χωρίζει την Αττική από την υπόλοιπη Ελλάδα, για την οποία εξακολουθεί να ισχύει η παρ. 4 του άρθρου 27 του νόμου 2664/1998: «Μετά την κύρωσή του ο δασικός χάρτης καθίσταται οριστικός και λαμβάνεται υποχρεωτικά υπόψη του σε κάθε διοικητική ή δικαστική διαδικασία... Η αναμόρφωση κυρωθέντος δασικού χάρτη με προσθήκη ή διαγραφή εκτάσεων πρέπει να σημειώνεται σε διοικητικές πράξεις».

Μέχρι τώ

ΜΕ ΟΠΛΟ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

Στο ίδιο έργο θεωτές για μια αιόμη φορά. Η νέα κυβέρνηση... αιφνιδιάστηκε από την κατάσταση που βρήκε στην οικονομία και όχι μόνο δε μπορεί να ικανοποιήσει κάποιες από τις αιστείς προεκλογικές εξαγγελίες της, αλλά παίρνει και έκτακτα αντιλαϊκά και αντεργοτικά μέτρα. Για την αικρίβεια δεν πρόκειται για έκτακτα μέτρα, αλλά για μέτρα που θα μείνουν. Οπως έγινε και τις προηγούμενες φορές. Άλλωστε, στο Ασφαλιστικό, που το «ανοίγει» και αυτή η κυβέρνηση, δεν υπάρχουν έκτακτα μέτρα. Όλα είναι μόνιμα και σφραγίζουν το μέλλον των σημερινών και των αυριανών εργαζόμενων.

Χτες, την ώρα που η «Κ» βρισκόταν στο τυπογραφείο, δόθηκε στη δημοσιότητα ο κρατικός προϋπολογισμός του 2009. Θα τον σχολίασουμε αναλυτικά στο επόμενο φύλλο, όμως από τη συνεδρίαση του υπουργικού συμβού-

λιου της Τετάρτης δημοσιοποιήθηκαν ορισμένα στοιχεία οικονομικής πολιτικής: πάγωμα μισθών και συντάξεων που είναι πάνω από 2.000 ευρώ μικτά και γελοίες αυξήσεις 1,5% στους υπόλοιπους – πετασόκομα δαπανών από υπουργεία και ΟΤΑ, που θα προκαλέσουν ασφυξία στην κοινωνική πολιτική – πάγωμα προσλήψεων στο δημόσιο (εκτός από λήγες σε παιδεία και υγεία) το 2010 και από το 2001 εφαρμογή του κανόνα «κίνητρα πρόσληψη για κάθε πέντε συνταξιοδότησις» (κατά τα άλλα, θα προκηρύξουν όλες τις κενές οργανικές θέσεις που σήμερα καλύπτουν οι κάθε είδους συμβασιούχοι!).

Ο ίδιος ο Παπανδρέου μπήκε μπροστάρης στην τρομοκρατία των αριθμών. Οι λέξεις «χρεοκοπία» και «κατάρρευση» κλίνονται σε όλους τους τόνους από υπουργούς και ΜΜΕ. Οσοι τρομάζουν τρόμαξαν. Για όσους δεν τρο-

μάξουν υπάρχει η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που θα αναλάβει να τους «εκπροσωπήσει» σε μια αιόμη φάρσα «διαλόγου».

Οι πάντες συμφωνούν πως το ασφαλιστικό είναι η «μιγάδη πληγή». «Εθνικό θέμα» το χαροκόπιο σε Λοβέρδος, που ειδικεύεται πλέον στα κούφια διαγγέλματα και τη γεμιπελίστικη προπαγάνδα. «Η αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος θα πρέπει να προχωρήσει με τολμηρά βήματα, δεδομένου ότι οι δημοσιονομικές επιπτώσεις από τη γήρανση του πληθυσμού αποτελούν ένα οξύ διαρθρωτικό πρόβλημα», έλεγε προημερών ο διοικητής της ΤΤΕ Γ. Προβόπουλος. Την αύξηση των ορίων ηλικίας και την παράταση του εργάσιμου βίου εισηγείται ως γενική κατεύθυνση η Κομισιόν, σύμφωνα με έγγραφο που μοριάσει στους δημοσιογράφους ο Παπακωνσταντίνου.

Προς το παρόν βρισκόμαστε στη φάση της ιδεολογικής προετοιμασίας, η οποία πάντοτε περιλαμβάνει και «κοινωνικό διάλογο». Η πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία, μπούκωμένη από μισθώς και αντιμίσθια που μαζεύει από συμμετοχές στα ΔΣ κρατικών επιχειρήσεων και οργανισμών, τραβάει τάχα «κόκκινες γραμμές». Την ίδια στιγμή αναγνωρίζει στην κυβέρνηση καλές προθέσεις και της προσφέρει δηλητήριο χρόνου που χρειάζεται για να προετοιμαστεί. Ταυτόχρονα, αντί να προετοιμαστεί για σκληρή μάχη, το κίνημα αδρανοποιείται, περιθωριοποιείται και ετοιμάζεται να «φάει» και αυτό τον αιφνιδιασμό, χάνοντας σχέδιον αμφιχτηρίου συστατικά ασφαλιστικά του δικαιώματα. Οπως και τις προηγούμενες φορές, δηλα ετοιμάζονται μεθοδικά και ο κάθε πόλος του συστήματος εξουσίας παίζει το ρόλο του.

Ποιος χρεοκόπησε την Ασφάλιση;

Στο διάγγελμα που εκφώνησε ο Λοβέρδος την περασμένη Δευτέρα υπάρχει μια φράση-κλειδί, που του ξέφυγε, παρά την προσπάθειά του να κινδυνολογήσει μόνο χωρίς να πει τίποτα συγκεκριμένο: «Κράτος και Φορείς Κοινωνικής Ασφαλισης δαπανούν για συντάξεις ποσοστό που αγγίζει το 13,5% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος. Οι προβλέψεις για τη ραγδαία αύξηση του ποσοστού αυτού αποδεικνύουν ότι το Ασφαλιστικό πρόγραμμα είναι ένα εθνικό θέμα. Θα ανακάμψει δηλαδή η ελληνική οικονομία και οι δαπάνες για τις συντάξεις, και μόνιμα για τις συντάξεις, θα αυξάνονται τόσο πολύ, αν δεν υπάρξει λύση, ώστε θα ακυρώνουν την ανάπτυξη».

Ο υπουργός Εργασίας ζητά να βρεθεί λύση ώστε να μην αυξάνονται οι δαπάνες για τις συντάξεις. Επειδή οτις πολιτισμένες κοινωνίες μας ούτε Καίδα μπορούμε να δημιουργήσουμε ούτε να υποβάλλουμε τους ηλικιωμένους σε ευθανασία όταν περάσουν ένα όριο ηλικίας, ή λύση που αναζητά ο υπουργός Εργασίας μπορεί να εξασφαλιστεί μόνο με αύξηση των ορίων ηλικίας (για να αυξάνονται με χαμηλότερο ρυθμό οι συνταξιούχοι) και με μείωση των συντάξεων. Αυτό και θα επιδιώξει η κυβέρνηση Παπανδρέου. Αυτή είναι η κατεύθυνση του ΟΟΣΑ, του ΔΝΤ, της Κομισιόν, της ΤτΕ.

Στο ίδιο διάγγελμα ο Λοβέρδος είπε επίσης: «Στην δραματική αύξηση των δαπανών υγείας, βασικό, αλλά πάντως όχι αποκλειστικό, ρόλο παίζει η σπατάλη στις δαπάνες για το φάρμακο». Τι αικρίβως σημαίνει «σπατάλη»; Οτι καταναλώνουμε περισσότερα φάρμακα; Στο θέμα θα επανέλθουμε αναλυτικά στο επόμενο φύλλο, σημειώνουμε όμως πως όταν ο αρμόδιος υπουργός δεν μιλά για την ασυνδοσία των

φαρμακευτικών εταιριών, που αυξάνουν τις τιμές και τα κέρδη τους σε εξωφρενικά ποσοστά κάθε χρόνο, και μιλά για «σπατάλη», η κυβέρνηση ετοιμάζεται για μέτρα που θα αναγκάσουν τους ασφαλισμένους να βάλουν την βαθιά το χέρι στην τοσέπη. Και κάτι αιόμη. Συνιστά τουλάχιστον πολιτικό αμφοραλισμό (για να μην πουύμε αλητεία) να βγάζει διαγγέλματα περί σπατάλης σε υπουργός μιας κυβέρνησης που εξακολουθεί να αρνείται να δώσει στο ΙΚΑ ποσά που συνιστούν υποχρέωσή της από το νόμο (όπως η συμμετοχή του κράτους στη χρηματοδότηση του κλάδου υγείας του ΙΚΑ, που παράνομα δεν δίνεται από το 2004).

μεία είναι και θα παραμείνουν μονίμως υπό κατάρρευση για μια σειρά λόγους:

1 Επειδή επί τρεις και βόλε δεκαετίες οι κυβέρνησεις καταλήστευαν τα αποθεματικά του και τα μοίραζαν στους καπιταλιστές (δανεικά και οιγύριστα), με αποτέλεσμα στα μέσα της δεκαετίας του '80 να τα έχουν εξαφανίσει.

2 Επειδή μέχρι το 1992 το κράτος δεν έδινε δεκάρα τοποιούσα στα Ταμεία, μολονότι είχε σχετική υποχρέωση από τους ιδρυτικούς τους νόμους. Το 1992, για να χρυσώσει το χάρτι του δεύτερου συνεχούς αντιασφαλιστικού νόμου, θέσπισε την περιβόητη κρατική χρηματοδότηση της Καλπάζουντας. Τη θέσπισε,

λιτική υπέρ των καπιταλιστών (βλέπε προβληματικές επιχειρήσεις παλιά, προγράμματα «θελούσιας εξόδου» κ.λπ.).
4 Επειδή η εισφοροδιαφυγή και εισφοροκλοπή αποτελούν αγοραπόμενό σπορ των καπιταλιστών. Το κράτος τους ανταμείβει με συνεχείς χαριστικές ρυθμίσεις, ανεξαρτήτως κυβέρνησης.

5 Επειδή η ανεργία καλπάζει, όπως καλπάζουν και οι λεγόμενες «ελαστικές» σχέσεις εργασίας, με αποτέλεσμα όλο και λιγότερα έσοδα να μπαίνουν στα Ταμεία.

Βλέπετε σε κανέναν από τους παραπάνω λόγους την παραμικρή ευθύνη εργαζόμενων και συνταξιούχων παίρνει σύνταξης εργασίας και λιγότερα έσοδα να μπαίνουν στα Ταμεία; Περισσότερο από 80% των συνταξιούχων παίρνει σύνταξη μικρότερη από 700 ευρώ το μήνα. Κι όμως, αιόμη και αυτή η σύνταξη πείνασται μεγάλη στους κυβερνώντες και θέλουν να τη μειώσουν. Γ' αυτό έσκασε μότι πάλι στα τηλεπαράθυρα ο πρώην υπουργός Γιαννίτσης, που λέει με νόημα ότι αν είχαν χτυπήθει το 2001 οι κατώτερες συντάξεις, όπως αυτός πρότεινε, σήμερα δεν θα υπήρχε πρόβλημα.

Η Κοινωνική Ασφαλίση, αυτό το ελάχιστο δικαίωμα των εργαζόμενων μέσα στην καπιταλιστική κοινωνία, τοποθετείται και πάλι στην κλίνη του Προκρούστη για να της στηκώσει το Ταμείο; Περισσότερο από 80% των συνταξιούχων παίρνει σύνταξη μικρότερη από 700 ευρώ το μήνα. Κι όμως, αιόμη και αυτή η σύνταξη πείνασται μεγάλη στους κυβερνώντες και θέλουν να μειώσουν να μας πάρουν και το βόδι. Επιτέλους, ας βάλλουμε στο κέντρο τις εργατικές ανάγκες και όχι τις ανάγκες του κεφαλαίου. Ας θέσουμε το ζήτημα συνολικά και πάντα στην προπατρία της ΕΕ της ΓΣΕΕ σε «διάλογο» για το Ασφαλιστικό. Λίγη ώρα αργότερα, ο ίδιος εισηγούνται και η ΕΕ της ΓΣΕΕ αποφάσιζε να πάνε τρέχοντας τη Δευτέρα που τους υπουργούς να βγάζουν από το ρόλο της γλάστρας. Θα μείνει μόνο ο φόρος των υπουργών να απαντήσουν σε ερωτήσεις, αιόμη και σε μια περίοδο που η πλειοψηφία των ΜΜΕ αβαντάρει την κυβέρνηση.

Υπουργικά διαγγέλματα

Αρθρογράφος των «Νέων» περιέγραψε την περασμένη Τρίτη ως εξής το ρόλο του υπουργού Εργασίας σε σχέση με το Ασφαλιστικό: «Ο Λοβέρδος δεν πρόκειται να ασχοληθεί με τα οικονομικά του Ασφαλιστικού. Αυτά είναι δουλειά του Παπακωνσταντίνου. Πρέπει όμως να χειριστεί τα συνδικάτα (...) δημοφιλής είναι, φωτογενής είναι, λέγειν έχει, είναι μια καλή ευκαιρία να τα αξιοποιήσει».

Μπορεί να μην ταφέσει ο ρόλος του προπατρία

Επίθεση κατά μέτωπο στους εκπαιδευτικούς

Με άγρια επίθεση στις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών ξεκίνησε τη θητεία της στο υπουργείο Παιδείας η Διαμαντοπούλου. Γιατί γνωρίζει καλά πως μόνο έτσι θα πετσοκόψει αποφασιστικά τους μόνιμους διορισμούς εκπαιδευτικών, όρα και τις δαπάνες, σε καιρούς οικονομικής κρίσης και σκληρής δημοσιονομικής πειθαρχίας. Άλλα και γιατί ξέρει πως μόνο ο υπτοσαμένος, ο σε μόνιμη εργασιακή ομηρία, μετέωρος και γ' αυτό φοβισμένος εκπαιδευτικός, μπορεί να σηκώσει στις πλάτες του το σχολείο του ορματίζονται όλοι οι διαχειριστές του συστήματος, το φθηνό σχολείο της αγοράς, το προκισμένο με τα καλούδια της αξιολόγησης και της αποκέντρωσης.

Η Διαμαντοπούλου, λοιπόν, βρήκε τον αποδιοπομπαίο τράγο, τον εκπαιδευτικό, και του φόρτωσε όλα τα δεινά της εκπαιδευσής και των δυσλειτουργιών. Ακολουθώντας τα λογιστικά τρίκ του ΟΟΣΑ, τα οποία για την ίδια αποτελούν φετφά (γιατί έτσι βολεύει την πολιτική της ίδιας και της κυβέρνησης) απεφάνθη πως η Ελλάδα έχει υπερπληθώρα εκπαιδευτικών και την καλύτερη αναλογία εκπαιδευτικών προς τους μαθητές, προφανώς τους βασιλάζοντας τις τάξεις και τα σχολικά τμήματα της απομακρυσμένης επαρχίας με τις σχολικές τάξεις των μεγάλων αστικών κέντρων. Και αφού έφτιαξε ένα επινοημένο ιδανικό τοπίο, πέρασε στην επίθεση, ανακοινώνοντας σαρωτικές αλλαγές στον τρόπο πρόσληψης, αναπολώντας τις εποχές του Αρσένη, που με φωτιά και σίδερο κατήργησε την επετερίδα διορισμών, τασλαπάτησε χωρίς λύπηση τις ζωές χιλιάδων νέων ανθρώπων που έκαναν άνειρα για μια θέση στο δημόσιο σχολείο και άνοιξε το δρόμο για τις χιλιάδες κάθε χρόνο προσλήψεις αναπληρωτών και ωρομίσθιων.

Οι νόμοι του Αρσένη άλλαξαν άρδην το εργασιακό τοπίο στη δημόσια εκπαίδευση και οι γενιές των συμβασιούχων σε αυτήν έδωσαν και πήραν υπερκαλύπτοντας κάθε χρόνο τον αριθμό των μόνιμων διορισμών. Τα χρόνια που ακολούθησαν, κάτω από την πίεση των αγώνων του εκπαιδευτικού κινήματος, οι νόμοι του επιδέχτηκαν σειρά τροποποιήσεων (οι προσλήψεις γίνονται σε ποσοστό 60% από τους επιτυχόντες στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ και σε ποσοστό 40% από τους πίνακες αναπληρωτών, που καταρτίζονται από τα μόρια επιτυχίας στον ΑΣΕΠ, την προϋπηρεσία, το βαθμό πτυχίου, τους μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς τίτλους). Με τελευταία ρύθμιση, για να διοριστεί κάποιος στο δημόσιο σχολείο αρκεί να είναι επιτυχών-μη διοριστέος σε έναν διαγωνισμό του ΑΣΕΠ και να έχει τρία χρόνια εκπαιδευτικής προϋπηρεσίας). Χιλιάδες εκπαιδευτικοί νέοι και με οικογένειες περιδιαβαίνουν όλη την Ελλάδα, μαζεύοντας τα πολύτιμα λιθαράκια της προϋπηρεσίας τους, με μισθούς πείνας -ειδικά οι ωρομίσθιοι που βιώνουν καθεστώς γαλέρας (ανώτατος εργασιακός χρόνος οι 12 ώρες εβδομαδιαίως) συχνά απλήρωτοι για μήνες, αφού έχουν δοκιμάσει την τύχη τους και μια και δυο φορές στους διαγωνισμούς του ΑΣΕΠ, εξευτελίζοντας τα πανεπιστημιακά πτυχία τους και την αξιοπρέπειά τους (αποδέχονται με εκβιαστικό τρόπο ότι μια τρίωρη εξέταση είναι το μέγιστο και ύψιστο κριτήριο αξιοκρατίας για το διορισμό στην εκπαίδευση). Ερχεται, λοιπόν, τώρα η Διαμαντοπούλου, που

εξοργιστικά δήλωσε, να γυρίσει τα πράγματα στην αρχή τους και μάλιστα σε ένα πολύ χειρότερο σενάριο, αφού αυτόι οι άνθρωποι που θα μείνουν τώρα μετέωροι έχουν στεργιάσει με το αίμα τους τα δημόσια σχολεία. Σε συνέντευξη Τύπου στην 12 του Νοέμβρη, η υπουργός Παιδείας δήλωσε καθαρά πως «οι προσλήψεις στο εξής θα γίνονται μόνο με τις διαδικασίες του ΑΣΕΠ», ότι «οι πίνακες σταματούν να τροφοδοτούνται» και «θα υπάρξει μετα-

βαθική περίοδος για τους υφιστάμενους». Στις ερωτήσεις των δημοσιογράφων, που ζητούσαν διευκρίνισης, τι θα γίνει π.χ. με τις προσλήψεις του 40%, η Διαμαντοπούλου επανέλαβε την αρχική της τοποθέτηση: «εγκρίνονται μόνο από τον ΑΣΕΠ και σας είπα ότι θα υπάρξει βεβαίως μια μεταβατική περίοδος» και «στόχος είναι οι εκπαιδευτικοί να μπαίνουν μόνο με τον ΑΣΕΠ», ενώ έκανε μνεία και στη συνολικότερη θέση που έχει το ΠΑΣΟΚ: «κι όπως είναι η κατεύθυνση και από το Υπουργικό Συμβούλιο, το πώς λαμβάνεται υπ' όψιν η προϋπηρεσία θα είναι με βάση αυτές τις βασικές αρχές».

Οι δηλώσεις Διαμαντοπούλου ξεσήκωσαν θύελλα στην εκπαίδευση, ειδικά μέσα στους αναπληρωτές και ωρομίσθιους. Για να κρατήσουν τα μπόσικα, οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές των εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών, με πρώτους μάλιστα τους πασόκους της ΔΟΕ, που βρέθηκαν εκτεθειμένοι και απροετοίμαστοι ως προς τη στιγμή που άνοιξε το θέμα, βγήκαν σε επίθεση ενάντια στην υπουργό Παιδείας, δηλώνοντας πως γ' αυτούς η προϋπηρεσία είναι αδιαπραγμάτευτη. Το μήνυμα έπιασε το Μαξίμου και ο Πάγκολος ανέλαβε να στρατηπατάρει την υπουργό Παιδείας, που προέτρεξε ν' ανοίξει κι όλο μέτωπο, ενώ η κυβέρνηση έχει ήδη απλώσει τον τραχανά του ασφαλιστικού (τα σχετικά δημοσιεύματα του αστικού Τύπου έδωσαν και πήραν για το πρώτο χαστούκι που εισέπραξε η πολύζερη Διαμαντοπούλου). Η Αννούλα υποχρεώθηκε σε αναδίπλωση και το πρώτη της 17ης Νοέμβρη έπιασε στασιδί στο κρατικό κανάλι της NET (εκπομπή «Πρώτη Γραμμή» των Λυριτζή-Οικονόμου) για να δώσει διευκρίνισεις. «Έπιαμε την εξής βασική αρχή, η οποία συνάδει με την αρχή την οποία την προηγούμενη μέρα είχε πει η κυβέρνηση. Οτι θα πρέπει κάποιος να περνάει το ΑΣΕΠ και θα προσμετράται όλη η εμπειρία που έχει κάθε εκπαιδευτικός, είτε ως ωρομίσθιος, είτε ως αναπληρωτής και αρωμίσθιος. Τα αιτήματα για μαζικούς διορισμούς μόνιμων εκπαιδευτικών με βάση τις προγματικές ανάγκες των σχολείων, επαναφέροντας την πετερίδα (διορισμό με βάση την ημερομηνία λήψης του πτυχίου), κατόργηση του ΑΣΕΠ, διορισμό όλων των αναπληρωτών και ωρομίσθιων, πρέπει να γίνεται είτε σε επίπεδο σχολείου, είτε σε επίπεδο αρμόδιας Διεύθυνσης». Εισάγεται έτσι όλα ήθη, προφανώς σε αντιδραστικότερη κατεύθυνση, αφού στην προϋπηρεσία του εκπαιδευτικού θα διαμεσολαβούν και άλλα κριτήρια και παράγοντες που έχουν σχέση με το γνωστό αντιδραστικό πλαίσιο της «αποκέντρωσης» και την εξαγγελία για τα «στελέχη της εκ-

δίας, ανακοίνωσης πως και οι αναπληρωτές και οι ωρομίσθιοι θα «επιλέγονται με το ΑΣΕΠ, δηλαδή οι κατάλογοι που θα υπάρχουν και αυτοί που θα περνούν από το ΑΣΕΠ, είναι αυτονότητο ότι θα επιλέγονται από τους καταλόγους των εκπαιδευτικών, οι οποίοι μπαίνουν στη διαδικασία των εξετάσεων». Είναι σαφές πως η ρύθμιση αυτή έρχεται σε κόντρα με τη βούληση να στελέχωνται η εκπαίδευση από αναπληρωτές και ωρομίσθιους. Γιατί ειδικά οι ωρομίσθιοι δεν θα έχουν λόγο να περιπλανώνται και να υφίστανται όλα τα δεινά, εφόσον αποκλειστικά η συμπεριφορά τους στον ΑΣΕΠ θα είναι το πρόκριμα για την πρόσληψη τους στο σχολείο, γ' αυτό και δεν θα περπατήσει.

Η αντιδραστική επίθεση στους εκπαιδευτικούς δεν έχει εδώ το τέλος της. Η Διαμαντοπούλου διευκρίνισε πως θα ενεργοποιήσει το νόμο του «δόκιμου εκπαιδευτικού». Δεν αρκεί δηλαδή, ο εκπαιδευτικός να συρθεί στο διαγνωσμό του ΑΣΕΠ για να αποδειξει, μετά από 4 χρόνια σπουδών, με μεταπτυχιακούς τίτλους και διδακτορικά ότι είναι «άξιος» να δουλέψει στην εκπαίδευση. Μετά την επιτυχία του στο διαγωνισμό θα διορίζεται στην εκπαίδευση υπό αίρεση και θα αξιολογείται στη συνέχεια ώστε να κατοχυρώνεται τη θέση του. Η αξιολόγηση αυτή είναι το προσανάκρουσμα για τη γενίκευση της αξιολόγησης καθ' όλη τη διάρκεια του εργασιακού βίου του εκπαιδευτικού και για κάθε υπηρεσιακή του εξέλιξη, σηματοδοτεί δε και το τέλος της μονιμότητας. Το μοντέλο της αξιολόγησης που θα επιλεγεί (από πανεπιστημιακούς, από τους σχολικούς συμβούλους κλπ.) θα γενικευτεί σε όλη την εκπαίδευση και για όλους τους ωρομίσθιους. Τα αιτήματα για μαζικούς διορισμούς εκπαιδευτικών μόνιμων εκπαιδευτικών με βάση τις προγματικές ανάγκες των σχολείων, επαναφέροντας την πετερίδα (διορισμό με βάση την ημερομηνία λήψης του πτυχίου), κατόργηση του ΑΣΕΠ, διορισμό όλων των αναπληρωτών και ωρομίσθιων, πρέπει να γίνεται είτε σε επίπεδο αρμόδιας Διεύθυνσης». Εισάγεται έτσι όλα ήθη, προφανώς σε αντιδραστικότερη κατεύθυνση, αφού στην προϋπηρεσία του εκπαιδευτικού θα διαμεσολαβούν και άλλα κριτήρια και παράγοντες που έχουν σχέση με το γνωστό αντιδραστικό πλαίσιο της «αποκέντρωσης» και την εξαγγελία για τα «στελέχη της εκ-

παίδευσης», που θα εκπαιδεύονται στην «Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης» για να παίζουν το ρόλο των μάνατζερ. Αυτοί που θέριεψαν τις πελατειακές σχέσεις, επιβάλλοντας στην ουσία το εξαναγκασμό της ψήφου στους εργαζόμενους, ευαγγελίζονται τώρα τάχα τη διαφάνεια και την αξιοκρατία, ενώ έρουν καλά πως το σαράκι αυτό δεν θα πάρει τέλος, αφού σ' αυτό στηρίζονται σε μεγάλο βαθμό τα αστικά κόμματα. Η Διαμαντοπούλου, επικαλείται, λοιπόν, τα ρουσφέτια στις αποστάσεις και μεταθέσεις των εκπαιδευτικών, οι οποίοι μπαίνουν στη διαδικασία

ΚΟΝΤΡΑ

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ No 5

ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Δυο χιλιάδες και εννέα: father τα μαδες τα νέα;
Ακρως σοβαρή πλακίτσα, στίχοι: Κοκκινοσκουφίτσα.

Η ζωή είναι ένα δράμα. Σήμερα είσαι εδώ και αύριο πάλι εδώ...

Κάθε 51,5 χιλιόμετρα δα υπάρχουν και δύοδια στη via Εγνατία. Για όσους οι αισθητήρες φρίκης έχουν εξασθενήσει –είναι και ημέρα της τφλεόρασης σήμερα– αυτό σημαίνει διόδια κάθε είκοσι λεπτά διαδρομής, άντε μισάρω για τους λιγότερο βιαστικούς! Τόσο βγαίνει [ηγετικό] αν σαν καλά και επιμέλη παιδάκια της διά βίου και διά βίας μάθησης, διαιρέσουμε το συνολικό μήκος των 670 χιλιομέτρων [διαιρετέος] με τους 13 σταδιούς που δα γίνουν [διαιρέτης]. Ζούμε σε βάζεις τίποτα ...αντιεξουσιαστή καιρούς ευελφάλειας [ευελίξιας-ασφάλειας] και καθαρμάτων [καθαρών-οραμάτων], αλλά μάλλον δεν θελιώδηκαν και πολύ –αντίθετα, επιδεινώθηκαν– τα πράγματα από τον καιρό του Θεσσα [η ισοράπια πρόγραμμα των ΟΤΑ ρε;]. Εκείνος, για μια διαδρομή από Τροιζήν μέχρι Αθήνα, συνάντησε πέντε ληστές. Κοντά στην Επίδαυρο τον Περιφήτη, στον ισδιμό της Κορίνθου τον Σύνη τον Πίτουκάμπη, στην Κακιά Σκάλα τον Σκίρωνα, στην Ελευσίνα τον Κερκύονα και στον Κηφιόσ τον Προκρούστη. Επειδή η μυδολογία είναι σχηματική, εύκολα αντιλαμβανόμαστε τον συμβολισμό και τα ρέστα... Πάντως, μάλλον καλά έλεγε ο Jack Kerouac ότι «ο σύγχρονος άνθρωπος δα περάσει από τη γη απλώς με λίγες γέφυρες και λίγη σκόνη παραπάνω...».

Κι αφού το ρίζαμε στη μυδολογία και στην ιστορία σήμερα [παιόνων κάτι κονδύλια –σε ρούβλια– από ένα ευρωπαϊκό πρόγραμμα επιμόρφωσης έμμισθων μελών του ΕΚΚΚΣ, σαν κι αυτό που δα κάνει ο Ξυνίδης για το ΠασοΚ σε λόγγους και ραχούλες], άλλο Coriolanus κι άλλο Gerulanus. Άλλα έχουν και κάποιες δυσδιάκριτες ομοιότητες, γι' αυτό είναι εδώ η Κοκκινοσκουφίτσα, που η ζωή στο δάσος έχει οιχύνει την όρασή της και μπορεί να βλέπει σαν με υπέρυθρες η ερυθρή κι ενίστε ερυθριάζουσα. Για τον δεύτερο έγραψε το προηγούμενο Κοντρόφυλλο, για τον πρώτο έγραψε ο Πλούταρχος [η ισοράπια των σκυλάς ρε;]. Ο Coriolanus ονομάστηκε έτοι επειδή το 493 π.Χ. κυρίευσε την πόλη Κοριόλη [ηροσοχή στην ορθή παράδεση των φωνητών]. Μετά τη νίκη του αυτή έγινε αρχηγός των ακραίων αριστοκρατικών και η δράση του υπήρξε αντιδραστική και ανατρεπτική. Δύο χρόνια αργότερα, στη διάρκεια ενός λιμού, πρότεινε να μοιραστούν τα σιτηρά στους πληβείους, με τον όρο ότι δα καταργηθεί ο δεσμός των δημάρχων. Ετοι έγινε μιστής στο λαό και η συνέλευση του δήμου τον εξόρισε, χωρίς φυσικά να καταργηθούν οι δημάρχοι, για να φτάσουμε σήμερα στον Νικήτα μάνιμάν και στον μπουρζόβλαχο. Κατέφυγε στους Ουόλσκους και, δέλοντας να εκδικηθεί τους Ρωμαίους, έπεισε το βασιλιά τους να επιπεδεί εναντίον της Ρώμης. Οταν έφτασε στα περίχωρα της πόλης, η μητέρα του αρνήθηκε να τον αγκαλιάσει, ζητώντας πρώτα να μάδει «αν αγκαλιάζει έναν εχθρό ή ένα γιο της». Μετά απ' αυτό ο Coriolanus ξαναγύρισε στους Ουόλσκους –και όχι σε ιχυοτροφείο όπως υποστηρίζουν κάποιοι κακοπροσίες ιστοριοδίφες– και αυτοκτόνησε ή καταδικάστηκε σε δάνατο. Με τον Coriolanus ασχολήθηκε ο Shakespeare, ενώ με τον Gerulanus δα δύμε αν κάποτε ασχοληθεί κανένα εντελεμένο όργανο [τι βαράτε ρε;].

Καιρός φέρνει τα λάχανα, καιρός τα παραπούλια, κάθε πράμα στον καιρό του κι ο Κάρολος τον Μάρτιο, όχι τώρα. Αμαρτία... Τώρα έχουμε άλλες αγωνίες: Θα μουτζουρώσουν το ποινικό μητρώο του Μουτζούρη; Ντόρα ή Σαμαρά; Ιησού ή Βαραβέβα; Στήδος ή μπούτι; Οσο για τον Giorgos που πήγε με τα πόδια στο Πολυτεχνείο, μην το κάνουμε και δέμα. Αν ήταν μάγκας ας πήγαινε με ποδόλατο! Είπαμε, αυτοί τη γλίτωσαν τόσες φορές, δεν δα πάνε τελικά από πέσιμο...

Πάντως, με το πού πήρε μπρος η κυβερνητική μηχανή μετά από τόση επιμονή με τη μανιβέλα, άρχισε να τρυπιέται από ενέσεις [ρευστόπτης] η αγορά. Μάλιστα, μαδαίνω από κάπι φίλους αντεξουσιαστές ότι ετοιμάζονται να βάλουν χέρι και στον τυφλό Τειρεσία. Ωστόσο, ας έχουμε το νου μας γιατί άλλο κάλος κι άλλο Πάγκαλος, μην μπερδεύουμε τον Δρούστα με τη βιούρτσα και τον Κουβέλη με τα κουβέλια που σάπιζε το μέλι του Καββαδία. Μπεγλίτης [beg] δεν είναι βρισιά κι ας εμπιστευδούμε την υπόδηση ανδρώπων τε και ζώων σε Παπουτσή και Πεταλωτή. Ομως, προς τα πού ρέπει ο Ρέππας, τι φάρας είναι ο Κατσιφάρας, ποια τα χούγια του Βούγια και τι μπάτζετ έχει η Μπατζέλη; Πώσα ερωτήματα μάλιστα σαράντισε η κυβερνηση των αντιεξουσιαστών [η ισοράπια της Καταλονίας ρε;].

Δάξα τω λαώ, που λέει κι ο δεσός...

Κοκκινοσκουφίτσα
kokinoskoufita@eksegersi.gr

■ 103η συνεδρίαση Δευτέρα, 16.11.09

Η Μαρίνα Δαλιάνη, συνήγορος υπεράσπισης του Χρ. Τσιγαρίδα, ανοίξει των κύκλων των αγορεύσεων των συνηγόρων υπεράσπισης. Η αγόρευσή μειώνεται σε μια εκτεταμένη εισαγωγή, στη διάρκεια της οποίας αναφέρθηκε αναλυτικά στις πολιτικές σκοπιμότητες βάσει των οποίων συγκρότηθηκε αυτή η υπόθεση. Μίλησε για το κλίμα της τρομούστερίας και τις πιέσεις που ασκούνταν ενόψει ολυμπιακών αγώνων, οι οποίες οδήγησαν τις διωκτικές αρχές να επαναξιολογήσουν στοιχεία που έως τότε θεωρούσαν ως μη αξιολόγη, όπως τα περιβόλτηρα ορχεία της Στάζι, οι καταθέσεις του Ζεύγους Ντε Μαρσέλους, ακόμα και αυτή η Κυριακίδη. Ειδικά για τον ΕΛΑ, η αδυναμία προσαμοτικής εξάρθρωσης σύριγγης στην εικονική επανασύσταση μιας οργάνωσης η οποία είχε σταμάτησε τη δράση το 1995.

Με θωρακισμένο το νομικό οπλοστάσιο (τρομονόμος του 2001), οι διωκτικές αρχές έψαχναν πόρτα-πόρτα τις πολυκατοικίες σε τέσσερις διευθύνσεις και βρήκαν τρεις αικόμη μάρτυρες, που εκτιμήσαν ότι μπορούσαν να στηρίξουν το ήδη ανύπορτο αποδεικτικό υλικό. Ιδιαίτερα την Τόγκα, η οποία όμως ήταν τόσο αξιόπιστη που στο δικαστήριο κατάφερε να μην αναγνωρίσει ούτε την Κυριακίδη. Τελικά, κανένας μάρτυρας, κανένα αποδεικτικό στοιχείο δεν υπάρχει που να συνδέει οποιονδήποτε κατηγορούμενο με τις συγκεκριμένες πράξεις της κατηγορίας.

Στη συνέχεια, η συνήγορος αναφέρθηκε στο θέμα της απλής συνέργειας, σημειώνοντας εισαγωγικά ότι στη συγκεκριμένη δίκη η απλή συνέργεια δεν προέκυψε από το αποδεικτικό υλικό, αλλά επιστρατεύτηκε ως λόγη συνάγκης προκειμένου να υπάρχει καταδίκη. Θύμισε ότι στη διάρκεια του πρωτοβάθμιου δικαστήριου καμία ερώτηση που να αποσκοπεί στη διερεύνηση της απλής συνέργειας δεν έγινε στη διάρκεια της αποδεικτικής διαδικασίας και μόνο στο τέλος, όταν αποδείχθηκε εισαλόγητης, η οποία απαρούεται στο ισχύον Δίκαιο. Δηλαδή, κάποιος να θεωρείται ένοχος του αδικήματος της συμμετοχής σε οργάνωση και ταυτόχρονα, με το ίδιο αικριβώς αποδεικτικό υλικό και τίποτα περισσότερο, να θεωρείται και ένοχος για όλες τις αξιόπιστες πράξεις της οργάνωσης. Ετοι όπως εφαρμόστηκε αυτή η λογική στην απόφαση του πρώτου δικαστήριου, οδηγεί κατευθείαν στην έννοια της συλλογικής συμμετοχής προάρχωρης σε εκρήκτης αποδεικτικού στοιχείου.

Η Μ. Δαλιάνη, θύμισε τις δημόσιες τοποθετήσεις των καθηγητών Παρασκευόπουλου και Μυλωνόπουλου ενάντια στη λογική της συλλογικής ευθύνης και το κάλεσμά τους προς τους δικαστές του δεύτερου βαθμού να εξαλείψουν από τη νομολογία αυτό το τερατούργημα και στη συνέχεια προχώρησε σε μια εκτεταμένη νομική ανάλυση της έννοιας της απλής συνέργειας, για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η διεύρυνση της έννοιας της απλής συνέργειας, όπως προτείνεται στη διάρκεια της ισοράπιας, δεν έχει προστασία και σας ευχήθηκε να θέρευσε! Υπό τη λόγικη στην απόφαση της δικαίωμα να τον υπερβείτε. Στο σημείο αυτό, η συνήγορος έκανε μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα ανακοφρά. Καλά για την Κυριακίδη, που δεν κατηγορήθηκε ποτέ, επειδή υποτίθεται ότι βοήθησε στην εξάρθρωση, όμως πρώτη φορά στην ισοράπια απόδειξε η Μ. Δαλιάνη - ότι η απόφαση δεν είναι στην κρίση σας! Ενώ ο συνήγορος πολιτικής αγωγής σας είπε ότι δεν έχει προτάστη και σας ευχήθηκε να κάνετε ότι σας φωτίσει ο θεός! Υπό, όμως, σας λέω -κατέληξε η Μ. Δαλιάνη- ότι η απόφαση σε εκρήκτης έγινε στην κρίση σας. Είναι στην κρίση του νομοθέτη και τον νομοθέτη δεν έχετε δικαίωμα να τον υπερβείτε. Στο σημείο αυτό, η συνήγορος έκανε μια ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα ανακοφράση με βούλευμα; Πώς θα δικαιολογήσετε στη συνεδρίση σας μια διαφέροντα αντιμετώπιση του Τσιγαρίδα;

Ο εντολέας μου, ο Χρ. Τσιγαρίδας -κατέληξε η Μ. Δαλιάνη- στα 70 του χρόνια επέλεξε να δημοσιοποιήσει την πολιτική του έντοξη, να την υπερασπιστεί, να δηλώσει αφετανότος. Αυτή η δημόσια τοποθετήση του τον θέτει υπό κρίση ενώπιον της Ιστορίας. Η αξιοποίηση των επιλογών του δε μπορεί να γίνει στις δικαστικές αιθουσές. Θα γίνει από το κίνημα, θα γίνει από την Ιστορία. Εσείς δεν έχετε καμία αρμοδιότητα. Εχετε, λοιπόν, δύο επιλογές. Ή θα αγνοήσετε τον κατηγορούμενο εντελώς κ

θέντες πλαισίο οδήγησε και στην κατεδάφιση του παλιού νομικού πολιτισμού, που εξασφάλιζε κάποιες εγγυήσεις για τα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα. Η συνήγορος αναφέρθηκε στο πλαίσιο των έκτακτων νομοθεσιών, στο διλήμμα «ελευθερία ή ασφάλεια», που κρίθηκε υπέρ της ασφάλειας, και στο διλήμμα «νομιμότητα ή σκοπιμότητα», που κρίθηκε υπέρ της σκοπιμότητας.

Στη συνέχεια, η συνήγορος αναφέρθηκε στην περίοδο της «εξάρθρωσης» των οργανώσεων πολιτικής βίας στην Ελλάδα, για να περάσει στη συγκεκριμένη υπόθεση. Υπήρξε -είπε- πληθώρας ενεργειών του ΕΛΑ, όμως δεν υπήρχε καμία εξατομίκευση γι' αυτές τις ενέργειες. Επρεπε, όμως, να κλείσουν όπως όπως ολές οι εκκρεμείς υποθέσεις και αυτό έγινε με απογείωση της αυθαιρεσίας, όπως αποδείχτηκε και από την εμπλοκή των Μ. Κασίμη και Γ. Σερίφη σ' αυτή την υπόθεση, περιπτώσεις στις οποίες ο Α. Ζορμπαλά αναφέρθηκε αναλυτικά. Η συνήγορος αναφέρθηκε επίσης στο κλίμα πολιτικών πιέσεων που έχει δημιουργήθει, θυμίζοντας δηλώσεις των Βουλγαράκη, Ζαγορίτη, Χρυσοχοΐδη, που θεωρούν τους συγκεκριμένους κατηγορούμενους συλληφθέντα μέλη του ΕΛΑ.

Σε ό,τι αφορά τον Χρ. Τσιγαρίδα, η Α. Ζορμπαλά εξέφρασε την εκτίμηση και το θαυμασμό της για τη στάση του, για το κουράγιο και τη συνέπεια που επέδειξε. Κατά τη σύλληψή του -είπε- διέγραψε με μιας την εικόνα του ευκαπτώσατο αστού, του εξαιρετικού επιστήμονα και του πάτρα φαμίλια και πήρε τη θέση του επαναστάτη κομμουνιστή, υπερασπιζόμενος την ιστορία, την τημή της οργάνωσής του, τη μνήμη των νεκρών συντρόφων του. Η στάση του αυτή είναι εναρμονισμένη με τις αγνότερες παραδόσεις των αγωνιστών του εργατικού και κομμουνιστικού κινήματος.

Η Α. Ζορμπαλά αναφέρθηκε, επίσης, εκτάσει στη φυσιογνωμία του ΕΛΑ, τον οποίο προσδιόρισε ως μια κομμουνιστική, επαναστατική οργάνωση, η οποία ήταν δημιμένη με βάση το μοντέλο της Αυτονομίας, σε διεθνή παραδείγματα του οποίου αναφέρθηκε. Σημέιωσε ότι οι εισαγγελείς δεν το δέχονται αυτό, γιατί ακυρώνει την καταδικαστική τους πρόταση για τον Τσιγαρίδα. Ο ΕΛΑ -τόνισε- ήταν αυτό που προκύπτει απ' όλα τα κείμενά του και από όσα έχει δηλώσει ο Χρ. Τσιγαρίδας. Ήταν μια πολιτική οργάνωση -παράνομη ναι, αλλά πολιτική- που δεν έχει καμιά σχέση με εγκληματικές οργανώσεις.

Περνώντας στο επόμενο μέρος της αγρευστής της, η Α. Ζορμπαλά ασχολήθηκε με όσα προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, σημειώνοντας εισαγγελικά πώς η διαδικασία δεν ασχολήθηκε καθόλου με την τυχόν εμπλοκή των κατηγορούμενων στις εκρήξεις, γιατί δεν υπήρχε το παραμικρό στοιχείο, αλλά ασχολήθηκε με το παραγεγραμμένο αδίκημα της «συμμετοχής», με την φυσιογνωμία και την ιστορία του ΕΛΑ. Οσον αφορά την Κυριακίδου, ο όγκος των πληροφοριών που δήθεν καταθέτει προορίζεται για να καλύψει την ένδεια πραγματικών αποδείξεων. Η συνήγορος αποδόμησε πλήρως τα βασικά σημεία των καταθέσεων της Κυριακίδου, αποδεικνύοντας πώς όσα λέει ήταν ήδη γνωστά στην αστυνομία και σημειώνοντας πώς οι αναφορές της είναι μόνο σε νεκρά πρόσωπα (Κασίμη, Τσουτσουβή), για τα οποία είχε δημοσιευτεί πληθώρα πληροφοριών ακόμα και στον Τύπο της εποχής. Με εξαντλητική ανάλυση η Α. Ζορμπαλά απέδειξε ότι δεν ισχύει ο ισχυρισμός των εισαγγελέων, ότι η Κυριακίδου είχε την παραμικρή σχέση με τον ΕΛΑ.

Στο τελευταίο μέρος της αγρευστής της η Α. Ζορμπαλά ασχολήθηκε με τα στοιχεία εκείνα βάσει των οποίων οι εισαγγελείς πρότειναν την ενοχή του Χρ. Τσιγαρίδα, δεκινώντας από την αυθαίρετη κατασκευή μιας ηγετικής ομάδας του ΕΛΑ, ο οποίος ουδέποτε είχε ηγετική ομάδα, αλλά είχε μελή ισότιμα. Αναφέρθηκε αναλυτικά σε όλους τους ισχυρισμούς των εισαγγελέων, που προσπάθησαν να θεμελιώσουν την ενοχή στην πρωταρικότητα και τη μόρφωση του Χρ. Τσιγαρίδα. Η συνήγορος απέδειξε ότι αυτή η

πρόταση στηρίζεται στη λογική της συλλογικής ευθύνης, ενώ εισάγει και την απαράδεκτη αρχή της συνυπεύθυνότητας. Αν αυτή η λογική γίνει δεκτή -τόνισε- οδηγούμαστε στην ποινικοποίηση του φρονήματος. Αυτή την ανάλυση τη συνδέουσε με εκτεταμένες αναφορές σε νομικά ζητήματα, όπως προκύπτουν από τη θεωρία και τη νομολογία. Μάλιστα, η συνήγορος αναφέρθηκε σε όλες τις απόψεις της θεωρίας, για κάθε νομικό ζητήμα που τίθεται σ' αυτή τη δίκη, εξηγώντας ποιες δέχεται και ποιες απορρίπτει. Ολοκλήρωσε, τοποθετώντας το αποδεικτικό υλικό που υπάρχει για τον Χρ. Τσιγαρίδα στο νομικό πλαίσιο που προηγουμένων είχε αναλύσει, για να καταλήξει πως σε βάρος του δεν υπάρχει το παραμικρό που μπορεί να οδηγήσει σε καταδίκη, ακόμη και σ' αυτό το σαθρό έδαφος της απλής συνέργειας λόγω ψυχικής συνδρομής. Η αθωώση του είναι μονόδρομος, είπε. Ο Χρ. Τσιγαρίδας θα μείνει στη συνείδηση της αριστεράς και στη συνείδηση της πλειοψηφίας της ελληνικής κοινωνίας ως ένας επαναστάτης -ουτοπικός ίσως για πολλούς- με αρχές και συνέπεια.

■ 105η συνεδρίαση

Τετάρτη, 18.11.09

Η Ευαγγελία Κουβέλη, συνήγορος υπεράσπισης του Κανά, έδωσε αρχικά το στήγμα της τοποθέτησής της. Ορθώς είπαν οι εισαγγελείς -σημείωσε- ότι η τρομοκρατία πλήγτει την κοινωνική συνοχή. Το ίδιο όμως την πλήγτει και ένα δικαστικό λάθος που οδηγεί στην καταδίκη ενός αθώου. Η εισαγγελική έδρα πρότεινε να καταδικαστεί ένας αθώος για να λειτουργήσει η απόφαση παραδειγματικά για τη νέα τρομοκρατία. Η υπεράσπιση -κατέληξε- σας προτείνει το αντίθετο. Να μην επηρεαστείτε από τέτοιες αντιλήψεις, να αξιολογήσετε σωστά το αποδεικτικό υλικό και να αθωώσετε τον αθώο Κανά.

Η συνήγορος, αφού δήλωσε ότι ο χαρακτηρισμός «δίκη του ΕΛΑ» είναι τουλάχιστον κενός περιεχομένου, αναφέρθηκε στο ιστορικό όλων των δικών για τη συγκεκριμένη υπόθεση, σημειώνοντας τη μεγάλη διαφορά ανάμεσα σε μια καταδικαστική απόφαση που βγήκε μέσα σε ένα κλίμα τεράστιων πιέσεων και σε μια αθωωτική απόφαση που βγήκε μέσα σε ένα κλίμα ήρεμο, χωρίς την απαίτηση για πάση θυσία καταδίκες.

Στη συνέχεια, η Ε. Κουβέλη αναφέρθηκε στην Κυριακίδου και τις αντιφατικές καταθέσεις της, οι οποίες -όπως είπε- είναι δηλωτικές του ψέματος. Η Κυριακίδου -σημείωσε- καταθέτει ότι θα μπορούσε να καταθέσει ο καθένας μας, αν έχει παρακολουθήσει τη συγκυρία της εποχής, όπως καταγράφηκε στον Τύπο. Αναφέρεται και περιγράφει μόνο νεκρά άτομα. Οταν, όμως, φτάνει σε λεπτομέρειες, τότε σκοντάφτει, όπως δεν θα σκόνταφτε κάποιος που υπήρξε μέλος του ΕΛΑ. Η συνήγορος καταπάστηκε με όλα τα κομβικά σημεία των καταθέσεων Κυριακίδου, τα οποία θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν για να θεμελιωθεί η απλή συνέργεια, αποδεικνύοντας ότι αυτό δεν μπορεί να γίνει.

Αναφέρθηκε, επίσης, αναλυτικά στις δυο υποτιθέμενες γιάφκες. Η μία (οδός Πολέμων στο Παγκράτι) δεν έχει καμιά σχέση με τον Κανά και εξάλλου οι αναφορές της Κυριακίδου σ' αυτή αναφέρονται σε χρόνο που κάθε αδίκημα έχει παραγραφεί. Η άλλη (οδός Πλάτου στα Πατήσια), όντως νοικιάστηκε από τον Κανά, όπως και ένα μικρό διαμέρισμα στην Αμορίου, σε άλλο χρόνο, όχι όμως σαν γιάφκα του ΕΛΑ, αλλά σαν χώρος κατοικίας, για να ξεφύγει από το άγριο κυνήγι της Κυριακίδου. Οι μάρτυρες από την Πάτημου που επιστρατεύτηκαν για να στηρίξουν την Κυριακίδου, έφερύγουν από το επίπεδο ικανοποίησης των μέσου μάρτυρα, δείχνουν ειδικές ικανότητες, αφού μπορούν να θυμούνται μετά από 20 χρόνια κάποιον που είδαν για μερικά δευτερόλεπτα, όμως και πάλι δεν προσθέτουν τίποτα. Ακούγαν μεν το φως της σκάλας, που έκλεινε τον Κανά, ποτέ όμως δεν άκουσαν γραφομηχανή ή πολύγραφο,

που υποτίθεται ότι είδε στο χώρο η Κυριακίδου. Η Κυριακίδου -κατέληξε- η Ε. Κουβέλη -κατάφερε να αυτοδιαψευστεί και ν' αρίζει μόνο το μήσος της για τον Κανά. Με μόνη αυτή τη μάρτυρα καλείστε να αποφασίσετε σε μια δίκη τρομοκρατίας, είπε απευθυνόμενη στους δικαστές.

Αναφέρθηκε επίσης στο αθωωτικό βιολεμα για τον Καββαδία, σημειώνοντας: ή θα δεχτείτε ότι υπήρξε συναλλαγή, οπότε θα δεχτείτε αυτόματα ότι η Αστυνομία στήνει υποθέσεις, ή θα απορρίψετε αυτή τη σκέψη και θα νιοθετήσετε και για τον Κανά το εμπεριστατωμένο σκεπτικό των συναδέλφων σας που εξέδωσαν αυτό το βιολεμα. Η Ε. Κουβέλη ολοκλήρωσε τη σχετικά σύντομη αγόρευση της (κάτι λιγότερο από 1,5 ώρα) λέγοντας ότι ο Κανάς έδρασε πάντοτε στο πλαίσιο της κοινωνίας και δεν επέλεξε ποτέ το σκοτάδι και την παρανομία.

■ 106η συνεδρίαση

Πέμπτη, 19.11.09

Αντέχουμε τελικά να είναι ο Κανάς με το έτοι θέλω αυτός που θα κουβαλήσει το εναπομένο φορτίο της ένοπλης δράσης μιας οργάνωσης από το 1974 μέχρι το 1995, μόνο και μόνο επειδή η Κυριακίδου μιλησε για ένα σπίτι που είδε (Πάτημου) και ένα που δεν είδε (Αμορίου) και που δεν είδε ποτέ κανείς άλλος

Η ιστορία δεν επαναλαμβάνεται, ο Παπαφλέσσας νίκησε...

✓ Η πρόκριση της εθνικής ομάδας ποδοσφαιρίου στο Μουντιάλ κυριαρχεί και θα ξεκινήσουμε από αυτή. Η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων αναγκάστηκε να κάνει σε χρονικό διάστημα τεσσάρων ημερών μια μεγάλη κωλοτύπη. Οι επικριτικές αναλύσεις για τον τρόπο που έπαιξε η Εθνική στο εντός έδρας παιχνίδι με την Ουκρανία, το οποίο τελειώσε με λευκή ισοπαλία, έδωσαν τη θέση τους σε διθύραμβους για τις τεχνικές ικανότητες του Ρεχάγκελ και την ποδοσφαιρική μαγικά των διεθνών ποδοσφαιριστών.

Οσοι παρακολούθησαν και τους δύο αγώνες θα συμφωνήσουν ότι η αγωνιστική εικόνα της Εθνικής στο δεύτερο (νικηφόρο) παιχνίδι ήταν πολύ χειρότερη από αυτή στο πρώτο. Επειδή όμως τα πάντα κρίνονται από το αποτέλεσμα, μετά την πρόκριση δεν μπορεί να γίνει κριτική και άποντες δοξάζουν τον γερμανό αρχιμάστορα. Η θέση της στήλης δεν αλλάζει από τις «εφήμερες χαρές». Επιμένει ότι ο Ρεχάγκελ πρέπει να απομακρυνθεί άμεσα, για τον απλούστατο λόγο ότι το θέαμα που προσφέρει η Εθνική είναι απαράδεκτο. Η ομάδα κακοποιεί το ποδόσφαιρο και –ας μου επιπροσεί η έκφραση– βαδίζει με βάση την κωλοφαρδία του προπονητή της (η λέξη άστρο είναι μικρή για να δηλώσει το μέγεθος της τύχης του). Οσοι δεν έχουμε οικονομικά οφέλη από την πρόκριση, όσοι μια νίκη στο ποδόσφαιρο δεν μας κάνει «εθνικά υπερήφανους» αλλά θελουμε να βλέπουμε και λίγη μπάλα δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να ζητήσουμε την απομάκρυνση του Ρεχάγκελ.

Οσον αφορά τον δεύτερο αγώνα με την Ουκρανία, θύμιζε την ιστορική ταινία με τον Παπαφλέσσα. Οι έληγνες παιχτες αμύνονταν ηρωικά στις εχθρικές επιθέσεις, όμως η κατάληξη ήταν διαφορετική και οι οχτροί δεν κατάφεραν να πάρουν τα ταμπούρια.

✓ Απόλυτα επιτυχημένη ήταν η απεργία που έκαναν το περασμένο Σαββατοκύριακο οι μπασκετπολίστες της Α1 και της Α2. Ο ΕΣΑΚΕ, μετά τη συνάντησή του με το προεδρείον του ΠΣΑΚ (συνδικαλιστικό όργανο των παιχτών) αναγκάστηκε να έρθει σε συμβιβασμό μαζί τους και ανέβαλε τους αγώνες της Α1. Το δρόμο της αντιπαράθεσης με τους παίχτες επέλεξε η ΕΟΚ (βλέπε Βασιλακόπουλος) και δέχτηκε ένα πολύ δυνατό χα-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

στούκι.
Η Ομοσπονδία

αποφάσισε να κρατήσει σκληρή στάση και απειλήσε ότι θα μηδενίστούν όσες ομάδες δεν θα κατεβούν να αγωνιστούν. Ο στόχος ήταν οι διοικήσεις των ομάδων να πιέσουν τους παίχτες τους να κατεβούν κανονικά. Αυτή η συνταγή είχε εφαρμοστεί στο παρελθόν και είχε πετύχει. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, όμως, οι διοικήσεις των περισσότερων ομάδων δεν στήριξαν την Ομοσπονδία και κράτησαν ουδετέροτη, με αποτέλεσμα να γίνει κανένας αγώνας.

Ο υποφαινόμενος μαζί με μερικούς ακόμη οπαδούς του Παγκρατίου βρέθηκε στο Μετς (είχε προγραμματιστεί να γίνει ο αγώνας Παγκράτι-Ξάνθη), με σκοπό να συμπαρασταθεί στους παίχτες σε πιθανή πίεση. Η παρέμβασή μας δεν χρειάστηκε, γιατί οι παίχτες εφάρμοσαν την απόφαση του συλλόγου τους, χωρίς ιδιαίτερης πιέσεις. Η ειδηση που βγαίνει από το επιπτόπιο ρεπορτάριο είναι ότι για πρώτη φορά, είδαμε παράγοντες να τα χώνουν δημόσια στην ΕΟΚ και τον Βασιλακόπουλο και να αμφισβητήσουν τις επιλογές τους. Το δεύτερο σημείο που πρέπει να κρατήσουμε είναι ότι ο Μπάγιεβιτς είναι το σημείο αναφοράς για τη σημερινή ΑΕΚ. Για την κιτρινόμαυρη διοίκηση ήταν η «ασπίδα» της, αφού ήλπιζαν ότι με τη δουλειά του θα έκρυψε τις αδυναμίες του έμψυχου υλικού της ομάδας. Για την πλειοψηφία των ΑΕΚτζήδων ήταν ο μοναδικός που θα μπορούσε να βγάλει την ομάδα από το αγωνιστικό αδιέξοδο και για τους οργανωμένους οπαδούς ήταν, είναι και θα είναι ο προδότης και ο βάτραχος, που ευθύνεται για τα παντα. Ο Μπάγιεβιτς, όμως, δεν τα κατάφερε όσο καλά θα περίμεναν, με αποτέλεσμα να φτάσουν πιο γρήγορα από όσο υπολόγιζαν στο αδιέξοδο.

Το τρίτο σημείο που πρέπει να κρατήσουμε είναι ότι η λύση Μπομπ Καζώνης είναι η μοναδική διέξοδος για την ΑΕΚ. Δεν έρουμε την οικονομική του επιφάνεια, όμως θεωρούμε απόθινον εν μέσω οικονομικής κρίσης να βρεθεί καπιταλιστής διατεθειμένος να «επενδύσει» τα χοντρά πτακέτα που χρειάζεται η ΑΕΚ για να ορθοποδήσει και ιδιαίτερα όταν δεν είναι απόλυτα σήγουρος για το τελικό αποτέλεσμα. Βεβαίως, από τα μηδέν ευρώ που βάζουν σήμερα οι μέτοχοι, ό,τι παραπάνω βάλει θα είναι καλοδεχούμενο. Ας μην ξεχνάμε ότι η ΑΕΚ έχει ένα ανεκμετάλλευτο περιουσιακό στοιχείο. Η ανέγερση του γηπέδου είναι μια πολύ καλή «επενδυτική» ευκαιρία και είναι σήγουρο ότι αποτελεί έναν (ίσως και τον

■ ΓΟΥΝΤΙ ΑΛΕΝ Κι αν σου κάτσει;

Η τέχνη του να κλέβεις κομμάτια ευτυχίας, έχοντας συνειδηση της υπαρξιακής δυστροφίας σου, της μίζερης καθημερινότητάς σου, της βεβαιότητας των γηρατειών και του τέλους. Αυτό είναι το κύριο μήνυμα της τελευταίας ταινίας του Γούντι Αλεν. Που όσο γερνάει γίνεται πιο καλός, πιο φρέσκος, πιο ουσιώδης, πιο καινοτοκός. Οχι επειδή κάνει πιο εύτεττες τονιάς. Ούτε επειδή είναι εύστοχος κωμικός. Άλλα κυρίως επειδή γίνεται όλο και γενναιότερος απέναντι στα ισχύοντα κοινωνικά πρότυπα, απέναντι στο μηδενιστικό περιορισμό, απέναντι στην ανοησία των θρησκειών, απέναντι στα δικά του αδιέξοδα και νευρώσεις.

Εδώ η επίγνωση ενός δυσλειτουργικού κόσμου αντιπαρατίθεται στην ήλιθιότητα ενός οπισθοδρομικού θηθικού κώδικα και το μύθο ενός «υπαρκτού» Θεού. Παράλληλα, η αντίθεση γήρατος και νεότητας γίνεται αφορμή κοινωνιολογικού σχολίου. Ο ήρωας της ταινίας κάνει δυο απότελεσματα αυτοκτονίας αλλά καταλήγει σ' ένα κήρυγμα για τη ζωή. Ο ίδιος ο Γούντι Αλεν, μέσα από σαφείς αυτοβιογραφικές αναφορές, «διηγείται» πως μπορεί να βαδίσεις προ το πέλας της Ζωής με περισσότερη οξιοπρέπεια, λιγότερη μεμψιωρία, περισσότερη ανεκτικότητα, λιγότερο πεσματισμό, καλύτερη διάθεση και καμία αυταπάτη. Και όλ' αυτά «ντυνόνται» μ' ένα πυκνό, καταλυτικό χιούμορ που προσδιδεί νόημα στα πιο καθημερινά πράγματα.

Δεν περιμένεις από τον Γούντι Αλεν μια εμβριθή ανάλυση των μεγάλων αντιθέσεων αυτού του κόσμου. Ομως, αυτό που κάνει το κάνει καλά. Απελευθερώνει με τον τρόπο του τις συνειδήσεις. Αν και εβραίος, έχει αποκηρύξει τις ρίζες του. Και προπάντων έχει ένα διαβολεμένο ταλέντο.

Ελένη Σταματίου

■ Αλίντα Δημητρίου

Η Ζωή στους Βράχους

«Επρεπε να το αντέξουμε γιατί εμείς είχαμε το δίκιο»

Συνέχεια της ταινίας Πουλιά στο Βάλτο και ταυτόχρονα αυτοτελής, η Ζωή στους Βράχους της Αλίντας Δημητρίου καταγράφει τις μαρτυρίες γυναικών που πολέμησαν στην Αντίσταση και στο Δημοκρατικό Στρατό για να περάσουν στη συνέχεια στις εξορίες και τις φυλακές.

Στην ταινία αυτή μας αφηγούνται τις διώξεις που υπέστησαν μετά την υπογραφή της συνθήκης της Βάρκιζας. Από το βουνό στα κολαστήρια της Εξορίας, Χίο, Τρίκερι, Μακρόνησο, η πορεία ζωής των 33 γυναικών που μιλάνε στην ταινία αυτή συγκλονίζει τόσο τον ανύποπτο θεατή όσο εκεί-

νται σε μεγάλη ποσότητα ποδοσφαιρίου στην ΕΟΚ (βλέπε Βασιλακόπουλος) και δέχτηκε ένα πολύ δυνατό χα-

«Ανατιμώνται τα εισιτήρια των λεωφορείων» - «Πνεύμα λιτότητας εις την ρύθμισιν του μισθολογικού προαναγγέλλει η κυβέρνηση» (ΤΟ ΒΗΜΑ, 16-11-73)

«Διαπιστώνω όμως ότι ο δρόμος που οδηγεί στην έξοδο από την κρίση χρειάζεται αίσθημα συνολικής υπευθυνότητας, που οδηγεί νομοτελειακά σε αυτοσυγκράτηση και θυσίες για το γενικό καλό» (Μ. Θεοδωράκης, από συνέντευξη στα Επίκαιρα, 20 τεύχος, 30-10/5-11-09)

Οταν συζητούν οι κοινωνικοί εταίροι στην εργαζόμενη κοινωνία επιφυλάσσεται ο ρόλος της εταίρας

Λαέ πτεινάς, γιατί τους προσκυνάς;

◆ Για τη γυναίκα του και τα παιδιά του γράφει τη μουσική του ο Μίκυς. (Ξαναφάς σκατά, λαέ).

◆ Για δε, ρε στούπη μου, τι κοινό υπάρχει στην ασφάλεια, το ασφαλιστικό και την ευελφάλεια. Η «ρίζα» φαλ- (όπως φαλλός).

◆ Οι χαρακτήριζε γελοία και αναρχικά συνθήματα το '73 (Λαϊκή Εξουσία) τώρα τα χρησιμοποιεί ως κορωνίδα των συνθημάτων του.

◆ «Απομακρύνονται» από την «ατομική τρομοκρατία» διάφοροι αριστεροί, ενώ ταυτόχρονα σηκώνουν demek τους τόνους τσαλαβουτώντας στο βούρκο του οπορτουνισμού...

◆ «Εμείς πολεμάμε για τη διατήρηση της ιστορικής και πολιτισμένης ελληνικής εθνότητας». «Ανοιχτή επιστολή – 5 Νοεμβρίου 2009. Κύριε πρωθυπουργέ, Σας πληροφορώ ότι κυκλοφορεί σε πολιτικούς κύκλους βασικών χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης – πράγμα που δεν έμεινε εκτός Ελλάδας – ότι δεχόσαστε ισχυρές πιέσεις από την τρομοκρατική οργάνωση Αλ-Κάιντα που νομίζουν ότι σχετίζεστε, για να λάβετε μέτρα: Εναντίον αυτών που θεωρούν δημοκρατικό τους δικαίωμα να τάσσονται υπέρ της υπεράσπισης της ελλην-

κής εθνότητας από τον κίνδυνο της μετατροπής των μουσουλμάνων σε πλειοψηφία του πληθυσμού της Ελλάδας. Προσωπικά δεν έχω πειστεί για κάτι τέτοιο. Άλλα ως δημοκρατικός πολίτης που αντιτάχθηκε δυναμικά στην άλλοτε πανίσχυρη δι-

κτατορία των Στρατιωτικών, σας συνιστώ να απαντήσετε δημόσια σε αυτά που σας πληροφορώ ότι κυκλοφορούν για σας, όπως κάνω κι εγώ αυτήν τη στιγμή. Ο Ελληνας πολίτης, Γιάννης Βεράχης». Ο ανωτέρω αναλαμβάνων την ευθύνη των υπό του ίδιου

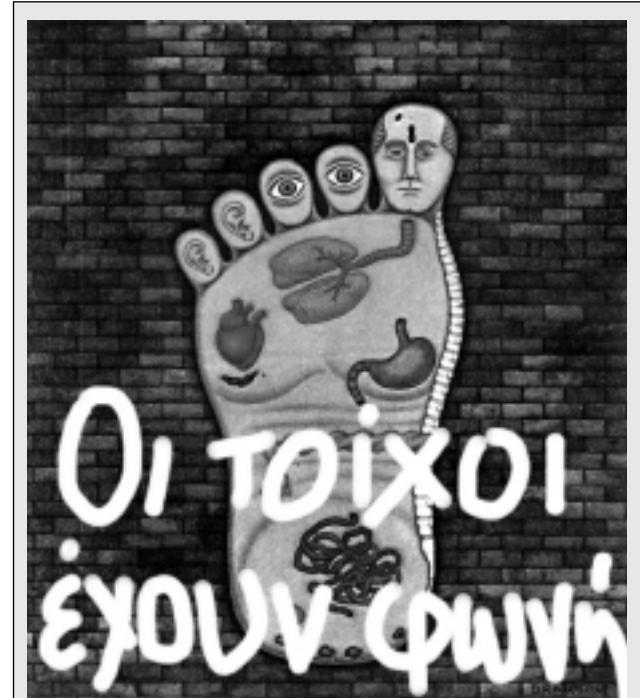
γραφομένων ως και εις την εφημερίδαν Σοσιαλιστικήν Προοπτικήν, Νοέμβριος 2009, αυτοσποκαλείται «κομμουνιστής-τροποκιστής». Παρακαλούμε δια περαιτέρω ενεργείας σας. Μεθ' υπολήψεως. Μη Ελληνας πολίτης – διεθνιστής.

◆ «Λάθη σοβαρά και ραδιουργίες»: ένα από τα σημαντικά κεφάλαια του βιβλίου του John D. Littlepage και Demarec Bess «In Search of Soviet Gold» - 2η έκδοση 1938, Νέα Υόρκη.

◆ «Μπάτσοι, αφούζια!» (όπου arsiz=αναιδής, τούρκικη λέξη).

◆ Λες και τους έπιασε το ντέρτι, σ' αυτό το ντιμαρχανά, και μας παρουσιάζονται ως καρδάσηδες του πόπολου; Αυτοί χαίρονται τα ζιαφέτια τους και κοιτάνε τα νιτερέσα τους, κι εμείς κεφοτζίκικα σηκώνουμε καντάρια σκατά. Αυτοί τα σεριάνια τους κι εμείς κολλάμε στο σοφά μας και σκεντζέύουμε το κεφάλι μας τι φταίει για το χάλι μας. Κι οι τζελεμπήδες που δεν έχουνε καν το βόγι μας όλο και υψώνουν δουβζάρια γύρω μας, αυτοί που λένε ότι είναι κιαμήλδες, αυτοί και οι κοκοάνες τους. Μα η στράτα θα τους βγάλει στο σπητάλι.

Βασιλής

◆ Αξιοποιία, λαϊκή κυριαρχία (σύνθημα)

Φωνή δεν έχουν μόνο οι τοίχοι, εσχάτως απέκτησαν και οι Πασπίτες, οι οποίοι υποδέχτηκαν με το παραπάνω σύνθημα τον Γιωργάκη, ο οποίος πήγε στο Πολυτεχνείο για να καταθέσει το καθιερωμένο στεφάνι, επιβαίνοντας σ' ένα σεμνό υβριδικό γνωστής γιαπωνέζικης εταιρίας. Βέβαια, οι φυλλάδες έγραψαν ότι πήγε με τα πόδια, επειδή ο ασφαλίτης-οδηγός το παρκάρισε στο απέναντι πεζοδρόμιο, αλλά έχουμε συνηθίσει την ελεεινή κιτρινιά των σφουγγακωλάριων του εκάστοτε πρωθυπουργού, οπότε δεν μας έκανε εντύπωση. Εντύπωση μας έκανε το σύνθημα των πασοκονεολαίων, που είχαν έρθει ενισχυμένοι με κάτι «ντουλάπες» που «συνδικαλίζονται» στη λαχανογορά. «Ανεξαρτησία, λαϊκή κυριαρχία», ήταν ένα παλιό σύνθημα, που το φώναζαν και οι Πασόκοι. Την «αξιοποιία» που στο διάδολο τη βρήκαν; Ούτε τις μέρες του σημιτικού «εκουγχρονισμού» δεν φώναζαν τέτοιες παπαριές.

◆ Ο Αρης ήταν κομμουνισταράς γι' αυτό και δεν παρέδωσε τα όπλα του ΕΛΑΣ (σύνθημα)

Από τους Πασόκους περνάμε στους Κνίτες, οι οποίοι έφτασαν χαράματα στο Πολυτεχνείο, συντεταγμένοι και με τα ματσούκια στα χέρια, για να καταλάβουν το χώρο που «δικαιούνται». Φώναζαν το σύνθημα απευθυνόμενοι σε Συριζάιους και Εαακίτες. Οπως ακριβώς φωνάζουν οι Ολυμπιακοί προς τους Παναθηναϊκούς και το αντίστροφο. Σαν να ήθελαν να τονώσουν το θητικό της αγέλης, η οποία αισθανόταν κάποια αδιόρατη απειλή. Για να μην υπάρχει σκέψη, αλλά μόνο ετοιμότητα για δράση (με τα ματσούκια). Για να εξαφανιστεί κάθε προβληματισμός τουλάχιστον ως προς την τραμπουκική πλευρά που η εν λόγω οργάνωση εμφανίζει κάθε χρόνο τις μέρες του γιορτασμού του Πολυτεχνείου. Το θέαμα ήταν πραγματικά άθλιο και το ακρόαμα θλιβερό.

◆ Προβολή ταινίας – από το Φόρουμ Αλβανών Μεταναστών – Παπαρούνες πάνω στους τοίχους / Lulekuqet mbi ture – αλβανική ταινία με ελληνικούς υπότιτλους – Την Πέμπτη 19/11/2009, ώρα 20.00 – στη «Γέφυρα» Σπ. Τρικύπη 21 Εξάρχεια (αφίσα)

Λυπηθήκαμε που δεν είδαμε πιο πριν την αφίσα, να γράψουμε κάτι την προηγούμενη εβδομάδα, να λειτουργήσει και σαν ενημέρωση. Πολύς κινηματογράφος τελευταία, σε στέκια και καταλήψει και αυτό είναι θετικό. Μπορείς να δεις ταινίες ενδιαφέρουσες, ταινίες που έχουν χρόνια να παιχτούν στις αιθουσες και να τις δεις τζάμπτα και σ' ένα περιβάλλον που αποτελέει κοινωνικότητα. Ομως, αυτή την προβολή την ξεχωρίσαμε. Για δυο λόγους. Πρώτο, γιατί γίνεται από μια μεταναστευτική οργάνωση και δεν γίνεται μόνο για ομοεθνείς τους, αλλά για όλο τον κόσμο. Γ' αυτό και μεταγλώττισαν την ταινία στα ελληνικά. Γιατί σήμερα δεν ήταν μεταγλωττισμένη. Δεύτερο, για την ταινία. Πρόκειται για ένα ασπρόμαυρο αριστούργημα. Έχουν περάσει περισσότερες από δύο δεκαετίες από τότε που την είδαμε. Νομίζουμε ότι ήταν στο Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θεσσαλονίκης. Ήταν πάντως σίγουρα στη Θεσσαλονίκη. Αρκετοί είχαν έρθει στην προβολή με σκοπό να λοιδορήσουν το τότε καθεστώς. Περίμεναν να δουν χοντροκομμένη προπαγάνδα. Στο τέλος έφυγαν με κατεβασμένα τα κεφάλια, γιατί διαπιστώσαν πως στην απομνωμένη Αλβανία κάποιοι κινηματογραφιστές είχαν και ψυχή και τολέντο.

νον που γνωρίζει αυτή την ιστορία χωρίς όμως να έχει έρθει σε επαφή με τη δύναμη της προφορικής αφήγησης που δίνει στα γεγονότα σάρκα και οστά, φωνή, βλέμμα, χαμόγελο. Σχεδόν ολοκληρωτικά αφανείς στην επίσημη γραπτή ιστορία, μα όχι λιγότερο ηρωικές από τους άντρες συναριωτιστές τους, οι γυναίκες αυτές καταθέτουν στην κάμερα της Αλίντας Δημη-

Ε.Γ.

Πίσω από τη βιτρίνα της φτηνής προπαγάνδας που προσπάθησε να στήσει η κυβέρνηση με την υπόθεση Κούνεβα (φρέστα παράδοσης του σπιτιού στη μητέρα της από Λοβέρδο, επικήρυξη δραστών από Χρυσοχοΐδη, τηλεοπτικό μελό της Κούνεβα από Θεοδωράκη) και καθώς το κίνημα αλληλεγγύης αδρούει (για να μην πουμέ διέχει «βαρέσει διάλυση»), αποθραυσμένοι οι δουλέμποροι εργολάβοι προσπαθούν να πάρουν τη ρεβάνη, κατοχυρώνοντας τις θέσεις τους στο σύστημα της ελληνικής καπιταλιστικής παραγωγής, που από τις ορχές του τρέχοντος έτους είχαν απειλήθει (λόγω της δυναμικής που προέκυψε μετά τη δολοφονική απόπειρα κατά της Κ. Κούνεβα).

Η πρόεδρος της ΠΕΚΟΠ Βλασσία Δημητρακοπούλου κατήγγειλε ότι δέχεται και η ίδια απειλές. «Μου λένε να κλείσω το στόμα μου, να διαλύσω το Σωματείο και να μην ασχολούμαι με την υπόθεση

μπορέσει να ζήσει. Η πρόεδρος της ΠΕΚΟΠ κατήγγειλε ότι δέχτηκε τηλεφώνημα από εργοδότη, που με απειλητικό ύφος της ζήτησε να μην πάει σε εκδήλωση για τις εργολαβίες του ΑΠΘ και το δουλεμπόριο, που θα γινόταν στη Θεσσαλονίκη, να «προσέχει» και να σταματήσει να κάνει ό,τι κάνει γιατί δεν γνωρίζει ποια θα είναι τα αποτέλεσματα και οι συνέπειες». Στο καπάκι, σε δέκα λεπτά, της τηλεφώνησε συνδικαλιστής πρόεδρος σωματείου καθαριστών από τη βόρεια Ελλάδα και «με κακό ύφος» της ζήτησε γραπτή δέσμευση (!!!), ότι δεν θα συμμετάσχει σ' αυτή την εκδήλωση.

Οι συνδικαλιστριες της ΠΕΚΟΠ δέχονται καθημερινά καταγγελίες από καθαριστριες που οι δουλέμποροι τις απειλούν, τις απολύουν, τις βάζουν να υπογράφουν χαρτιά συμβάσεων που δεν αναφέρουν κανέναν όρο (εν λευκώ, δηλαδή). Δυο περιστατικά του τελευταίου διαστή-

δεν γνωρίζαν τίποτα για τη συμπεριφορά του εργολάβου. Ομως, σύμφωνα με τις εγκυλίους του υπουργείου Εργασίας, είναι υποχρεωμένοι να πληρώνουν τον εργολάβο υπό τον όρο ότι αυτός τηρεί τις διατάξεις της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας. Και βέβαια, ήξεραν τα πάντα, διότι είχε ξαναγίνει (πρόσφατα) κινητοποίηση εργαζόμενων στον εργολάβο καθαριστριας και ήταν οι πανεπιστημιακές αρχές που δεσμεύτηκαν ότι οι καθαριστριες θα πληρώνονται κανονικά μέχρι τις 10 του μήνα!

Τρεις φορές ο συγκεκριμένος εργολάβος αρνήθηκε να πληρώσει έγκαιρα τις καθαριστριες, αλλά οι πρυτανικές αρχές αρνούνται να τον κηρύξουν έκπτωτο, όπως έχουν υποχρέωση. Γιατί άραγε; Τους «κρατάει» από κάπου ή απλά συμπεριφέρονται με στυγνή ταξική λογική; Παράλληλα, εξελίσσεται κανονικά ο διαγωνισμός για μια νέα εργολαβία για την καθα-

ρικές πρακτικές. Πρόκειται για εργαζόμενους που δούλευαν στα συγκεκριμένα πόστα για χρόνια, σε διάφορους εργολάβους. Οι εργολάβοι άλλαζαν, αλλά κάθε καινούργιος χρησιμοποιούσε τους ίδιους εργαζόμενους. Εργαζόμενους που υπέγραφαν σ' ένα λευκό χαρτί, χωρίς να ξέρουν ούτε πόσες ώρες θα δουλεύουν ούτε πόσα λεφτά θα παίρνουν. Δούλευαν ώστε

κάποια στιγμή αντέδρασαν και είπαν στους εκπροσώπους της εταιρίας Abnor Cleaning ότι δεν θα ξαναύπογράψουν ότι παίρνουν παραπόταν. Πήγαν και στην Επιθεώρηση Εργασίας, η οποία... σήκωσε τις πλάτες: «Αφού υπογράφατε, δε μπορούμε να κάνουμε τίποτα». Η εταιρία, βλέποντας ότι αρχίζουν να «ζωγρεύουν», αποφάσισε να τους παγιδεύσει. Τους έβαλε να υπογράψουν πα-

Ανδράποδα

Γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο για το σχέδιο της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ να «ανακατέψει» την Παιδεία με την επαγγελματική κατάρτιση, δημιουργώντας έναν πολτό, έτσι που το κεφάλαιο να μπορεί να βρίσκει φτηνό και «ευέλικτο» εργατικό δυναμικό και το αστικό κράτος να γλιτώσει τις δαπάνες για την Παιδεία και να ξεφορτωθεί την πίεση που του ασκεί η εργαζόμενη κοινωνία, αναζητώντας πανεπιστημιακού επιπέδου μόρφωση για τα παιδιά της.

Μέσα στη βδομάδα πληροφορθήκαμε ότι στις 12 και 13 Νοέμβρη έγινε στη Στοκχόλμη ένα συνέδριο με θέμα «Ο ρόλος της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης», υπό την αιγίδα της Κομισιόν. Παρών ο επίτροπος Σέφροβιτς, αρμόδιος για την Εκπαίδευση, την Κατάρτιση, τον Πολιτισμό και τη Νεολαία. Πρωτότυπος ο συνδυασμός των αντικειμένων του συγκεκριμένου επιπροπάτου, μας δείχνει καθαρά πως νεολαία, παιδεία και πολιτισμός μετατρέπονται σε βοηθητικούς μοχλούς της κατάρτισης.

«Η Ευρώπη πρέπει να δεχτεί ότι πρέπει να μαθαίνουμε όλοι διά βίου», είπε ο επίτροπος συνοψίζοντας τα συμπεράσματα του συνέδριου. Κάποιος αδαίς θα χειροκροτήσει τον επίτροπο. Ποιος δεν θέλει να έχει τη δυνατότητα να μαθαίνει σε όλη του τη ζωή; Ομως, ο επίτροπος δεν έχει κατά νου τη μόρφωση, αλλά το αντίθετό της: την αμορφωσία.

«Ένας άρτια εκπαιδευμένος πληθυσμός θα μας βγάλει από την κρίση πιο γρήγορα και σε καλύτερη κατάσταση», είπε ο ίδιος σε συνέντευξη Τύπου. Γιατί άραγε; Με τόσα εκατομμύρια ανέργους, πολλοί από τους οποίους είναι κάτοχοι πανεπιστημιακών πτυχίων και μεταπτυχιακών τίτλων, δεν δείχνουν ότι η Ευρώπη έχει έλλειψη μορφωμένων ανθρώπων. Η μόρφωση δεν συνδέεται με την έξοδο από την κρίση. Η αμορφωσία, όμως:

Όταν μιλούν για εκπαίδευση δεν αναφέρονται στη μόρφωση. Και όταν συνδέουν την εκπαίδευσην πληθυσμό με την έξοδο από την κρίση έχουν κατά νου τη δυνατότητα του κεφάλαιου για ψηλότερο ποσοστό υπεραξίας, για περισσότερη εκμετάλλευση, άρα για μεγαλύτερα κέρδη. Η «διά βίου μάθηση» δεν αφορά το δικαίωμα κάθε ανθρώπου να μορφώνεται διαρκώς, να κατακτά τα επιτεύγματα της επιστήμης, της τέχνης, της λογοτεχνίας, των κοινωνικών επιστημών, αλλά τη δημιουργία ενός εργατικού δυναμικού που θα δεχτεί πως δεν έχει σίγουρο ούτε το επάγγελμα που του δίνει τη δυνατότητα να επιβιώνει.

Αν ξύσεις τη λαμπτή φράση «διά βίου μάθηση», θα βρεις τη φράση «κινητικότητα του εργατικού δυναμικού». Κινητικότητα σημαίνει ότι δεν υπάρχει σταθερή σχέση εργασίας, δεν υπάρχει επάγγελμα συμβατικά κατοχυρωμένο, δεν υπάρχει καμιά εργασιακή κανονικότητα. Υπάρχουν μόνο οι ανάγκες κερδοφορίας του κεφάλαιου και το απόλυτο διευθυντικό δικαίωμα του αφεντικού. Σήμερα είσαι εδώ, αύριο είσαι εκεί, σήμερα πληρώνεσαι γι' αυτό, αύριο για κάτι άλλο. «Απσχολήσιμος» που έλεγε ο Σημίτης, ο οποίος πρώτος εισήγαγε αυτόν τον όρο στο νεοελληνικό λεξιλόγιο.

Ενας τέτοιος εργαζόμενος δεν είναι μόνο κακοπληρωμένος. Είναι ένας εργαζόμενος υποταγμένος, διότι έχει εκ των προτέρων αποδεχτεί την ήπτα του. Εχει παραδεχτεί πως δεν είναι παρά ένα αναλώσιμο εξάρτημα της καπιταλιστικής παραγωγής. Οτι για την ανεργία και την εργασιακή του περιπλάνηση φταιεί ο ίδιος, διότι δεν είναι επαρκώς «κατηρτισμένος». Ενας τέτοιος εργαζόμενος λίγο διαφέρει από ανδράποδο.

Η προοπτική μιας τέτοιας εργασιακής πραγματικότητας είναι εφιαλτική. Μπορούμε ίδη να τη δούμε στις μορφές σύγχρονου δουλεμπόρου (εργολαβίες και ενοικίαση εργαζόμενων). Γ' αυτό και έχει ιδιαίτερη αξία να δώσουμε έναν συλλογικό σγώνα ενάντια σ' αυτή την κόλαση, στην οποία οι εργαζόμενοι είναι ανίσχυροι. Γιατί αυτό είναι το μέλλον όλων μας.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγρούπολες 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μητακέτελο 1 και Εργατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ

Ιδιοκτήτης-Εκαδότης-Διεύθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αρ. Ανησ 24 - Αιγαλεο

